

NIEUWS

Winterserie 18 oktober: wandelen vanuit Reusel in de grensstreek

WaterReijkpad: een nieuw vervolgverhaal door Piet Jansens

Verder het 1e deel van Via Lusitana: van de Algarve naar Compostela

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer o.a.
een impressie van de
vrijwilligersdag
op 26 september,
waarbij vele
medewerkers die
OLAT's activiteiten
mogelijk maken in het
zonnetje zijn gezet.*

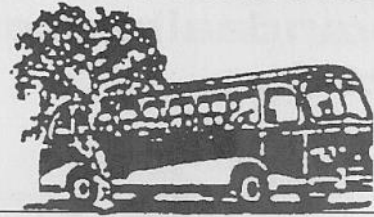
Café Biljard
Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

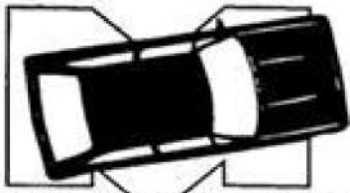

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

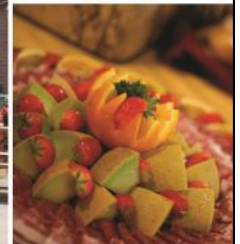
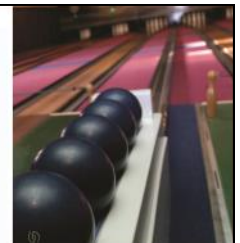
LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten/Gerda Woestenberg (coörd.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Mariet Ahlers,
Lies Wesseling, Gerda Woestenberg, Rinda
Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 25 oktober 2015

Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis 17 oktober	Ad van Asten	3/18
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
OLAT Nieuws	Harrie Paulissen / Nieuws kort	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuursafgevaardigde	Mariet Ahlers / Ad van Asten	9
Vooruitblik winterserietocht Reusel	Myriam van den Berg	10-11
OLAT-opslag terug naar de roots	Lies Wesseling	11
OLAT-vrijwilligers in het zonnetje gezet	Lies Wesseling	12-13
WoD: Strabrechtse Heidetocht	Henri Floor	14
De 80 van de Langstraat	Jan Kampman	15/17
LPS: Clubkampioenschap & Agenda	Frank Marchand	16-17
Wandelgroep Oirschot - info		18
69e Airborne Wandeltocht	Jack Bertrums	19
Braambierentocht Oplabbeek (B)	Jan Kampman	20-21
Waterreijkpad (1)	Piet Jansens	22-24
Via Lusitana, vanaf Oost-Algarve in Portugal (1)	Anneke en Herman Lieven	25-27
Wandelen in Nieuw Zeeland (5)	Rinda Scheltens	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS - 17 oktober - Op weg naar Hoei

Vorige maand kwam het al kort ter sprake dat deze clubreis de laatste van het seizoen 2015 is. Onlangs is eveneens bekend gemaakt dat Toon en zijn mannen ermee stoppen. Na zo'n 25 jaar meegedraaid te hebben in de organisatie van OLAT-clubreizen vindt Toon het welletjes. Ook de medewerkers van Toon: Jan Hendrix, Theo Bouwmans en zijn vrouw Lies Bouwmans zijn solidair en stoppen, na veel jaren dit mooie vrijwilligerswerk te hebben gedaan, met de opdracht.

Gelukkig gaat de commissie clubreizen door met het aanbieden van jaarlijks 5 wandeltochten in de Ardennen of Eifel. De samenstelling van de nieuwe groep staat nog niet helemaal vast, maar zeker is dat onze leden Pierre en Riet Emans uit Weert de kar voorlopig gaan trekken.

Zij krijgen ondersteuning vanuit het bestuur in de persoon van Ad Ketelaars, onze penningmeester, zelf ook een trouwe clubreisdeelnemer. Daarnaast zal Isis la Croix de deelnemersadministratie op zich nemen. Daarmee zijn een aantal verantwoordelijke functies bij clubreizen wederom in goede handen gegeven.

Voor het komend jaar is al een keuze gemaakt uit een reeks van clubreizen die gedurende voorgaande jaren goed werden gewaardeerd door de deelnemers. De keuze werd aangeboden door een trouwe deelnemer uit onze Rooise clubreizenfamilie. Ze zullen zeker in de smaak vallen.

Dus bij deze clubreis wel een afscheid van het vertrouwde tijdperk Toon van Wordragen en zijn helpende clubmaten, maar geenszins een afscheid van clubreizen bij OLAT. Daarom zal deze laatste clubreis van het seizoen ook geen treurige bedoening zijn, maar eerder een feestelijke happening waarbij Toon, Jan, Lies en Theo centraal staan. Gepoogd is een grote groep deelnemers in de bus te krijgen. Op het ogenblik dat we dit schrijven is het nog 3 weken voor dato en nog niet met zekerheid te zeggen of we 2 bussen vol krijgen. Maar dat is wel onze hoop en doelstelling.

We vertrekken als vanouds vanuit Rooi en reizen dan via Eindhoven en carpoolplaats Leenderheide naar de parking van de A2 bij Weert, waar de laatste deelnemers opstappen. Via Maastricht gaat het dan richting Luik en daarna naar de afgesproken startplaats, voor een kopje koffie. Waarschijnlijk is dat in het plaatsje Saint-Séverin, maar dat lezen de deelnemers in de begeleidingsbrief die ze een week van te voren van Toon thuis in de brievenbus krijgen. Als gebruikelijk zullen de deelnemers uit twee afstanden kunnen kiezen. Wel is al duidelijk dat het een stevige wandeling zal worden en een uitdaging voor iedereen.

In Saint-Séverin treffen we nog een groot aantal hoeven uit het verleden die het gebied extra aantrekkelijk maken. Sinds

(Vervolg op pagina 18)

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
13 okt	Heezer Omme-gang	van Oeffelen "rustpunt Groote Heide", 040-2261181 Heezerenbosch 24, 5591 TA Heeze
27 okt 2)	Vallende herfstbladeren	Vivent Mariaoord, 073-6454100 Vliertwijksestraat 369, 5244 NJ Rosmalen
10 nov 2)	Gedenkbos-route	Brasserie 't Turfke, 0493-560520 Gezandebaan 29A, 5725 TM Heusden
24 nov	Geelders	De Loop'r, 0413-490359 Pastoor Smitsstraat 40, 5491 XP Sint-Oedenrode
8 dec 2)	Tussen herfst en winter	De Toren, 0413-296307 Torenstraat 12, 5473 EL Heeswijk-Dinther
1) geen cafépauze 2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
13 oktober	De Beckart
20 oktober	De Vriendschap
27 oktober	Oud Rooy
3 november	Den Toel
10 november	De Beckart
17 november	De Vriendschap
24 november	Oud Rooy
1 december	Den Toel
8 december	De Beckart

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft haar eerste zomerprogramma afgesloten. Vanaf begin april is er elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanaf Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober starten we met een winterprogramma.

Voor meer informatie: zie pagina 18

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2015

17 okt. GR576 Petit-Fraigneux-Huy 22,4 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in Son, Leende en Nederweert.

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur (06.30 uur)
inschrijving vanaf 07.30 uur (06.45 uur)
finish voor 17.00 uur (19.00 uur)

Afstanden:	Starttijden:
50-60 km	07.00-07.30 uur (20 maart)
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50
	50-60 km	€5,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 18 oktober 2015	5541 KB Reusel Cultureel Centrum De Kei Kerkplein 69
Zondag 15 november 2015	5492 EE Boskant (Sint-Oedenrode) Partycentrum De Vriendschap Past. Teurlingsstraat 30
Zondag 17 januari 2016	5631 BZ Eindhoven Eef Kamerbeek Atletiekcentrum J.C. Dirkxpad 7

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
 Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
 Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
 0495-537775
 Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Bouwmans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
 Mieke van Boxtel, 0411-622188
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

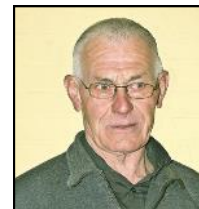

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat
 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
 a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Communicatie
 VACATURE

Bestuurslid
Otto Ahlers
 Stillendijk 36
 5657 AV Eindhoven
 040-2419514
 o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

OLAT leeft en beweegt naar 50 jaren jong!

Mijn eerste voorwoord! Ik hik er al een paar weken tegen aan. Niet over wat ik wil schrijven, dat gaat wel lukken, maar over wanneer ik even rustig de tijd vind om de tekst te laten ontstaan. Want ik en nog al wat andere 'vrijwilligers' zijn best druk met OLAT. We doen dat omdat we het leuk vinden, we het er voor over hebben, omdat we wat te bieden hebben, maar vooral omdat we met zijn allen van OLAT de leukste en beste wandelvereniging van Nederland willen maken. We houden allemaal van wandelen en onze omgeving biedt daar geweldige mogelijkheden voor. OLAT: van leden, voor leden en door leden!

Vrijwilliger zijn is mijn sleutelwoord deze eerste keer. We hebben er 191 en ruim 80 waren er op onze gezellige vrijwilligersdag afgelopen zaterdag 26 september. Zelfs Joop kende ze niet allemaal! Ik dus wel ondertussen, van naam in ieder geval, want ik mocht met Antoinet Gooren en Ad van Asten de vrijwilligersdag organiseren. Dankbaar werk, vooraf achteraf, als het 'gelukt' is.

Een klein kritisch geluid over onze vrijwilligers is wel op zijn plek: We hebben 'jong bloed' nodig! We hebben een fantastische groep vrijwilligers, waarvan velen al vele jaren hun steentje bijdragen, maar ze worden allemaal een dagje ouder, terwijl OLAT groeit en bloeit en we onze activiteiten steeds verder uitbouwen. Mocht je na het lezen geïnspireerd geraakt zijn of gewoon ook jouw steentje willen bijdragen om wat te gaan doen, bel me dan (06-53749249) of mail me (secretaris@olat.nl) en ik ga zorgen dat je leuk en uitdagend OLAT-werk krijgt.

Ik wil afsluiten met en over Ad van Asten: mijn favoriete vrijwilliger. Afgelopen weken heb ik intensief met hem mogen samenwerken (lees: vooral veel mailen). En ik krijg energie van die man. Als je (lees: ik) op je 80-ste nog zo'n drive hebt, dan teken ik ervoor. Hij is zich bewust dat de leeftijd gaat tellen en dat hij stapjes terug moet doen, maar hij gaat er nog steeds voor met alles wat hij heeft en nog kan.

Ad: Chapeau, dank je en ga vooral door!

Opgetekend d.d. 30 september 2015 te Oirschot

-Harrie Paulissen- (OLAT vrijwilliger en secretaris)

NIEUWS KORT

PIETERPAD KRIJGT ER EEN PAAR KILOMETER BIJ

2 september 2015

Het Pieterpad, met zijn 492 kilometer de langste en bekendste wandelroute van Nederland, heeft er enkele kilometers bijgekregen.

Onder leiding van kunstenaar Maria Madelon van Velthoven hebben bewoners van Pieterburen het Pieterpad twee kilometer verlengd, zodat wandelaars nu al vanaf het wad kunnen beginnen met wandelen. Wandelaars die in Pieterburen beginnen, zetten vaak meteen koers richting het zuiden, terwijl de twee kilometer noordwaarts naar de Waddenzee ook zeker de moeite waard zijn. De Waddenvereniging grijpt dan ook dit moment aan om samen met de bewoners van Pieterburen dit stukje wandelroute onder de aandacht te brengen.

DAM TOT DAM GROOTSTE SPORTEVENEMENT TER WERELD

21 september 2015

Het Dam tot Dam evenement is uitgegroeid tot het grootste sportevenement ter wereld. Ruim 85.000 sporters gingen op het evenement van start, verdeeld over vier disciplines; fietsen, wandelen, hardlopen en de kidsrun. Hiermee laat het Dam tot Dam evenement de City2Surf in Sydney met circa 80.000 sporters achter zich. Voor de 13e Dam tot Dam Wandeltocht zijn zo'n 17.000 deelnemers van start gegaan.

De deelnemers konden uit vier routes kiezen: 10, 20, 27 of 42 kilometer. De dag begon bewolkt en met een kleine bui, maar dat weerhield de wandelaars niet om energiek te beginnen aan de tocht, waarbij zelfs de zon ook begon door te breken.

-Digitale Wandelkrant TeVoet-

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Proficiat

OKTOBER

16-10 Mien van Hoof	Sint-Oedenrode
16-10 Harold van Alphen	Mariahout
17-10 Mari van de Rijt	Rotterdam
17-10 Andre Heusdens	Eindhoven
18-10 Rob Huizinga	Eindhoven
18-10 Mieke Kocken	Boxtel
18-10 Jack Bertrums	's-Hertogenbosch
18-10 Nicole Nacken	Helmond
19-10 Mia Bolck	Eersel
20-10 Maria v Sleuwen vd Tillaer	Boekel
21-10 Johan van Bakel	Sint Oedenrode
23-10 Huite Huitema	Eindhoven
23-10 Leo Schuurmans	Langenboom
25-10 Cees Jacobs	Uden
26-10 Fien Manders	Oost West En Middelbeers
26-10 Tiny Ruijs-de Louw	Erp
26-10 Jan Philipsen	Best
27-10 Doortje Kessels - van Oort	Boekel
27-10 Herma Dortmans	Veghel
27-10 Ans Franssen-vd Weerden	Nuenen
28-10 Jan van den Hurk	Helmond
29-10 Clazien Koopman-vd Zande	Breugel

29-10 Wim Rossum	Mill
29-10 Piet van Hal	Schijndel
30-10 Piet van Petten	Goudswaard
30-10 Gerda Woestenberg	Tilburg
30-10 Cor Selten	Zeeland
31-10 Lia Litjens	Waalwijk
31-10 Jan van 't Hof	Eindhoven

NOVEMBER

1-11 Huub Koppelman	Erp
1-11 Marja Hoekstra	Oostaan
1-11 Trudy Taal	Wijnjewoude
2-11 Toon vd Vleuten	Sint Oedenrode
2-11 Truus Maas	Heeze
2-11 Tiny van Erp-Welten	Sint-Oedenrode
3-11 Frans Smeyers	Oirschot
4-11 Tiny van Lanen	Boekel
4-11 Henry Sars	Eindhoven
4-11 Wim Toonen	Langenboom
4-11 Hans Sondagh	Nuenen
5-11 Gonny Hollanders-van Kol	Asten
7-11 Annie Kopmels-Geboers	Maarheeze
7-11 Hanny Verwegen	Veghel
8-11 Elly van de Velden	Sint Oedenrode
8-11 Theo Gijzen	Eindhoven
8-11 Dini Damen	Sint-Oedenrode
9-11 Nettie Brans	Sint Oedenrode
11-11 Tineke van de Pas-van Nieuwburg	Haaren
12-11 Walter Eickmans	Eindhoven
12-11 Wim Vegers	Rosmalen
12-11 Ottie Arie	Waalre
12-11 Koen van der Linden	Sint-Oedenrode

13-11 Bert Witte	Cuijk
13-11 Julia Omta - Noya	Milheeze
14-11 Paula Lavrijsen	Veldhoven
14-11 Rinda Scheltens	Zwolle

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks door-geven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

*Dhr. Toon Kanters, Erp
Mevr. Merian Cruijzen,
's-Hertogenbosch
Dhr. Ad van der Heijden,
Sint-Oedenrode
Dhr. Marc Spierings, Tilburg
Dhr. Joop van Aert, Sint-Oedenrode*

OVERLEDEN

Dhr. Joop Jung, Vlissingen

Op 21 september is overleden de heer

Johannes Maria Jung

Joop Jung, zoals hij bij OLAT bekend was, werd 70 jaar.

In de zomer van 1967 werd tijdens een zomerkamp op Hoeve 'Anno Santo' het idee geboren om een wandelclub op te richten. Uit gesprekken tijdens wandeltochten die daarna volgden met enthousiaste medestanders werd uiteindelijk op 23 november 1967 OLAT geboren.

Diverse namen kregen een vermelding in de annalen van onze club en een prominente naam daaronder was die van Joop Jung.

Joop is daarna altijd aan de club verbonden gebleven en na zijn verhuizing naar het verre Vlissingen bleef hij ons trouw volgen, als abonnee van het clubblad OLATNieuws.

Dankbaar voor alles wat hij voor OLAT heeft mogen betekenen, zullen we Joop Jung nooit uit onze herinnering verliezen.

Wsv OLAT wenst zijn naasten en allen die hem hebben gekend de kracht om zijn heengaan te aanvaarden.

EVALUATIE OLAT WANDEL DAGEN

De 1^e editie van de OLAT Wandeldagen is succesvol verlopen: een geschikte startlocatie, mooie routes, een camping met bijbehorende faciliteiten, goed weer, en de wandelaars waren tevreden.

De nieuwe omgeving spreekt de wandelaars erg aan. Er waren wel aanzienlijk minder campinggasten dan voorgaande jaren omdat de OWD dit jaar samenviel met de Heuveland4daagse in Zuid-Limburg.

VERSTERKING REDACTIE OLATNIEUWS

Na diverse oproepen is het gelukt om het redactieteam van OLATNieuws aan te vullen: Lies Wesseling, Gerda Woestenberg en Mariet Ahlers gaan Lineke ondersteunen met de vormgeving van het clubblad. De coördinatietaken, die Ad van Asten nu nog vervult, zullen op termijn overgenomen worden. Het bestuur wenst de nieuwe leden van deze commissie veel succes en ook veel plezier met deze nieuwe uitdaging. Harrie Paulissen is als bestuursafgevaardigde aangewezen om het redactieteam vanuit het bestuur te ondersteunen.

AUTOMATISERING

De commissie Automatisering, bestaande uit Ad Ketelaars, Harrie Paulissen en Otto Ahlers, heeft een beslissing genomen ten aanzien van een nieuw automatiseringsprogramma voor OLAT. We gaan met het pakket e-Captain aan de slag. Er zijn al een aantal instructiebijeenkomsten geweest. Eerste prioriteit heeft de ledenadministratie, daarna andere aspecten van onze vereniging zoals financiële administratie en website.

SPONTANE GESTE

Tijdens de afgelopen Vierdaagse van Nijmegen werd onder de OLAT-gasten in de Ganzenheuvel een spontane actie gehouden om Hein Lenders te bedanken voor zijn jarenlange ondersteuning en gastvrije inzet voor de wandelaars die daar verbleven. Hein beëindigde vorig jaar zijn vrijwilligerstaak in de Ganzenheuvel na vele jaren de taak van gastheer namens OLAT te hebben vervuld. Hein kreeg tijdens zijn gastheerschap met de kwestie rond de Salmonella-infectie in de Ganzenheuvel te maken. Zijn accurate optreden heeft toen zeer bijgedragen aan de snelle oplossing van die zaak, waarmee de besmetting snel onder controle kon worden gebracht en erger werd voorkomen.

De actie tijdens afgelopen verblijf in de Ganzenheuvel bracht een mooi bedrag bij elkaar. Dat bedrag kon onlangs door onze penningmeesterpersoonlijk aan Hein overhandigd worden. Hein laat weten dat het met zijn gezondheid weer de goede kant op gaat en zeer onder de indruk te zijn door de geste van de gasten in de Ganzenheuvel.

NIEUWE LIDMAATSCHAPSVORMEN

Evenals vorig jaar zal aan onze leden weer een keuze uit twee lidmaatschapsvormen worden aangeboden. De status van deze lidmaatschapsvormen bestaat uit 2 pakketten: een basispakket of een standaardpakket. Dit laatste is een zogenaamd all-in pakket dat 3,- euro duurder is dan het basispakket.

STATUS E-MAILADRESSENBESTAND

De laatste update van ons e-mailbestand geeft aan dat er nog zo'n 300 leden zijn waarvan we geen e-mailadres kennen. In de laatste paar weken hebben we nog zo'n 125 adressen weten te achterhalen. Natuurlijk zijn er ook leden zonder e-mailadressen, of zij stellen er prijs op toch per post te worden geïnformeerd. Wij houden natuurlijk rekening met deze wens.

Wij gaan nog door om de laatste adressen te achterhalen, zodat wij hopelijk binnenkort iedereen snel en eenvoudig op de hoogte kunnen houden van alles waarvan wij denken dat het belangrijk kan zijn voor uw wandelplezier.

NA-MELDINGEN DEELNAME VIERDAAGSE NIJMEGEN.

Na de publicatie in ons vorige clubblad hebben navolgende personen zich alsnog gemeld: 9x Peter van Cuyck, Mechelen, 7x Rita van Doren, Someren, 7x Guillermo Martinus, Tilburg

QUIZ KENNIS CLUBGESCHIEDENIS

Speel via Internet de OLAT Kennis Quiz 2015. Voor het eerst gespeeld op de OLAT Vrijwilligersdag, maar een uitdaging voor elk lid of kenner van OLAT.

De Quiz is beschikbaar via <https://getkahoot.com/>. Kahoot is een website waarop je zelf quizen kunt maken en ook vooral kunt spelen. Er zijn 3 miljoen zgn. public kahoots, waaronder de OLAT kennis quiz. Je moet er een (gratis) account voor aanmaken (naam + wachtwoord) en dan kun je ze alleen of met anderen samen op mobiele telefoon (met internet), tablet en/of PC spelen.

Zodra je de quiz zonder fouten voltooid hebt, kun je mailen aan onze clubarchivaris Ad van Asten en voegen we nieuwe uitdagende vragen toe.

CONTRIBUTIE EN ABONNEMENT 2015/2016

Zie voor het artikel 'Van de penningmeester' pag. 31.

MUTATIES LIDMAATSCHAP

Voor degenen die een wijziging willen aanbrengen in hun lidmaatschap geldt dat dat de sluitingstermijn hiervoor 31 oktober 2015 is.

-Mariet Ahlers / Ad van Asten-

VOORUITBLIK WINTERSERIETOCHT REUSEL - 18 oktober

De eerste winterserietoht van het seizoen leidt ons naar Reusel, een van de Acht zaligheden. Dit zijn acht dorpen in de Brabantse Kempen.

Wat staat ons vandaag te wachten? Wandelen we onder een mooie blauwe lucht en genieten we van beginnende herfstkleuren, regent het? Wie zal het zeggen. Maar hoe het ook zij, we kunnen blij zijn dat we in Nederland seizoenen kennen. Je zal maar in een tropisch land wonen en dag in dag uit groen zien.... Nee, dan Nederland: het sneeuwdek in de winter, het ontluikende groen in het voorjaar, de volle wasdom van de zomer en nu: de herfst die zijn intrede doet. Dat betekent: genieten van bladverkleuring, van paddenstoelen, van spinnenwebben vol dauwdruppels, van bessen, van eikels, kastanjes, van lekker schoppen door het blad.

Op 18 oktober gaan we dat allemaal ervaren, een echte natuurtocht door de mooie herfstbossen, stukjes agrarisch gebied, wat heide en vennetjes. Onze routebouwers zijn op ontdekking gegaan in de grensstreek met onze Zuiderburen, voor hen beiden in een nieuwe en onbekende streek. Maar zoals we van deze mannen gewend zijn, hebben ze er weer iets fantastisch van gemaakt.

Lees maar mee en geniet van de voorpret!

De start is in Cultureel Centrum De Kei aan het Kerkplein in Reusel. Van hieruit starten alle afstanden. We steken de Provinciale weg over. We zijn meteen buiten de bebouwde kom en gaan al snel het eerste bosgebiedje in. Een wandelpad, een stukje asfalt, dan volgt een mooi veldweggetje dat ons naar een nieuw natuurgebied, in beheer bij het Brabants Landschap, leidt. Wat nu een mooie waterpartij is, is feitelijk bedoeld als opvangbekken als er te veel regenwater valt.

Hier splitst de 10 km af. Zij lopen via mooie veldweggetjes en kronkelpaadjes en komen als eerste aan bij de Belgische grens.

Uiteindelijk komen alle afstanden op dit punt samen om terug te lopen naar Reusel. De overige afstanden volgen de veldweggetjes in het mooie natuurgebiedje. Bij Grenspaal 204 gaan alle afstanden op bezoek bij onze Zuiderburen.

Maar eerst komen zij, precies op de grens, bij wagenrust 1, waar de OLAT-vrijwilligers met een lekker bekertje koffie of thee op ons wachten.

Na de wagenrust volgt het bosgebied De Hoge Vijvers. Onze routebouwers waren onder de indruk: fraaie bospaden, goed bijgehouden, geen mountainbikepaden, zuiver en alleen voor de wandelaars. Er is veel loofhout, dus kunnen we volop genieten van de herfstkleuren.

Na enkele kilometers komen we weer aan de grens. We lopen er een stukje parallel aan. Net voor het einde van het bosgebied is de splitsing met de 15 en 20 km. Zij blijven op Belgisch grondgebied en komen op een mooi heidegebied. Kort hierna buigt de 15 km af. Al spoedig komen zij weer op de route van de langere afstanden.

De 20 km maakt een extra lus. Een stuk bos, een natuurcamping, mooie bospaden, om daarna aan te komen bij de caférust Lusthoven. Hier komen uiteindelijk ook de 30 en de 40 km en daarmee zijn de langste afstanden weer samen.

Even terug naar de route van de 30 en 40 km. Op het punt waar de 15 en 20 afbuigen, gaan de wandelaars op de lange afstanden Nederland weer in. Zij komen bij een fraai vennetje. En zoals vaak bij vennetjes is hier ook heide. Even genieten van een ander landschap.

Dan volgt weer een mooi bosgebied. Daar treffen we wagenrust 2. Hierna vervolgen we de route naar Twisselt, een buurtschapje te midden van landelijke gebied. Hier is de 1e caférust voor de lange afstanden. We vervolgen de route door het bosgebied, opnieuw richting grens. Precies op de grens is de splitsing van de 30 km. Zij komen in de Belgische

Staatsbossen van Ravels. Na zo'n 3 km sluiten zij weer aan op de route van 40 km.

De langste afstand komt langs een vennetje, steekt een asfaltweg over en komt door een afwisselend gebied van bos, landbouw en vennetjes. Veel variatie dus. Hier komen zij bij de exclusieve wagenrust voor de 40 km. Ook deze afstand komt uiteindelijk in de Staatsbossen van Ravels, waar zij na enkele kilometers de wandelaars van de 30 km kunnen begroeten. Opnieuw treffen we hier fantastisch mooie lanen en een goed onderhouden bosgebied.

Na het verlaten van dit bijzondere bosgebied, volgen enkele veldweggetjes om dan de 2e caférust te bereiken. Hier zijn ook de wandelaars van de 20 km. Het is een bijzonder leuke pauzeplek. Er werken mensen met een verstandelijke beperking, die hun uiterste best doen om ons vriendelijk en goed te bedienen.

We steken de weg over en gaan al gauw het volgende bosgebied in. Smalle en brede paden wisselen elkaar af. We steken via verschillende bruggetjes mooie waterlopen over. In dit gebied liggen twee prachtige landgoederen. Spijtig genoeg is het privéterrein en kunnen we hier niet door. Maar we zien het op afstand en kunnen er genieten van de mooie doorkijkjes. We lopen in de richting van Arendonk. Spoedig stuiten we op een afrastering van een voormalig militair depot. We lopen er een stukje langs en pakken dan een klein stukje van de bebouwde kom van Arendonk mee. Opnieuw komen we aan de grens. Hier sluit de 10 km aan.

We staan dan allemaal weer op Nederlands grondgebied. We lopen over een werkelijk schitterend klompenpad, steken de weg naar Arendonk over en komen bij de grote soeppost. Dat betekent: lekker bijkomen, genieten van een lekker kopje soep, de benen rust gunnen en even bijpraten.

Dan gaan we op stap voor de laatste kilometers, die nog veel moois voor ons in petto hebben, waaronder een heel mooi natuurpad door groensingels. Dan bereiken we de bebouwde kom van Reusel. Nog enkele honderden meters en we zijn bij de finish.

We kunnen terugkijken op een prachtige wandeldag. Met een meer dan voldaan gevoel melden we ons af.

-Myriam van den Berg-

Opslagplaats terug op de "roots"

Enkele maanden geleden werd het bestuur geïnformeerd dat de opslagplaats in Veldhoven niet meer beschikbaar was voor het nieuwe seizoen. Goede raad was duur, maar tenslotte valt het balletje altijd weer op zijn plaats.

Frans van den Oever wist gelukkig een oplossing en Joop Wesseling ging in contact met de eigenaar van de betreffende loods. Snel werd er een akkoord gesloten en de verhuizing kon gepland gaan worden, liefst na de Vierdaagse en de OLAT Wandeldagen maar wel vóór de nieuwe Winterserie.

Frans Peters, Ad Verbakel, Wim Peters, Jo Willems en Toon Kanters zetten er hun schouders onder met een geweldig mooi resultaat!

We beschikken nu over een prima, degelijke opslag, gelegen aan de Schootsedijk in - jawel - Sint-Oedenrode: terug naar de roots.

Het was de mannen een eer om er een goed georganiseerde, "OLAT-kwaliteit"-opslagplaats van te maken. Er is hard gewerkt en zodoende kan wat dit onderdeel betreft de Winterserie van start!

Vrijwilligers: BEDANKT.

-Lies Wesseling-

Zaterdag 26 september

OLAT-vrijwilligers in het zonnetje gezet

De vrijwilligersdag is bedoeld als een waardering voor de mensen die zich bij de diverse activiteiten gedurende het jaar belangeloos inzetten voor OLAT. Het eerste cadeautje was natuurlijk het prachtige weer, zodoende kwam iedereen met een stralend humeur binnen. De startlocatie was zalencentrum 't Zand te Oirschot.

Al vóór 11.30 uur druppelen de eerste vrijwilligers binnen en nestelen zich in het zonnetje op het terras. De organisatie van deze dag berust in de handen van AHA, oftewel Antoinet Gooren (die jammer genoeg wegens vakantie niet aanwezig kan zijn), Harrie Paulissen, onze secretaris en Ad van Asten, onze welbekende historicus.

Het loopt lekker snel vol en de koffie wordt royaal rondgedeeld. De voorzitter heet iedereen van harte welkom

Niet iedereen heeft een smartphone, maar omdat we aan verschillende tafels zitten, kan toch menigeen meehelpen de vragen te beantwoorden (of te raden...). Deze worden op een groot scherm geprojecteerd, met keuze uit drie antwoorden. Je moet a) het goede antwoord vinden en b) ook snel zijn. Het is even wennen, maar daarna zijn we met z'n allen fanatiek bezig. Het blijkt dat Otto wel behoorlijk van watten weet; na een tijdje ligt hij aan kop,

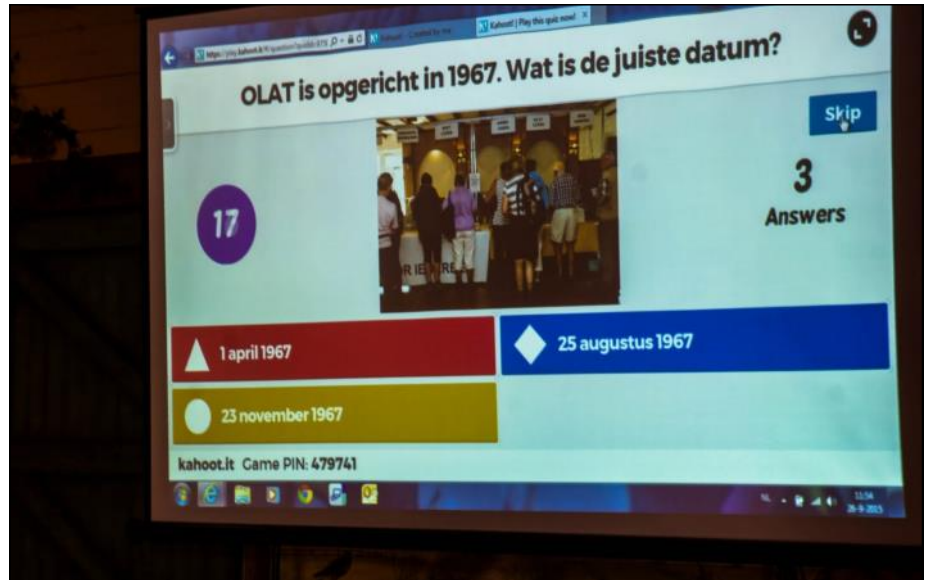
bepaalde kleur en moet vijf andere mensen erbij zoeken om zodoende tot het groepje te komen waarmee je gaat golfen. Ik ben op zoek naar mensen met de letter A. Leuk hoor, zo kom je nog eens met mensen in aanraking die je niet of nog niet zo goed kent; vaak blijf je toch in je "eigen" groepje hangen. Buiten staan twee huifkarren te wachten, weliswaar met meer dan 2 pk, dus met een tractor ervoor. Binnen in de huifkar is het al meteen dikke pret.

en geeft vervolgens de microfoon over aan de entertainer van vandaag, Harrie Paulissen.

Quiz

Het is tijd om te beginnen aan het eerste programmadeel: een quiz over de geschiedenis van OLAT. Hiervoor was in een eerdere mail gevraagd om je telefoon mee te nemen. Dus we gaan lekker ouderwets een spelletje spelen, maar wel op een moderne manier. Eerst moeten we Kahoot intikken, naar de site gaan en op een scherm komt het "game"-nummer tevoorschijn. Je naam invullen als deelnemer en de quiz kan beginnen.

hij blijft aan kop en is de uiteindelijke winnaar.

De quiz is natuurlijk samengesteld via ons historisch "brein" Ad van Asten. Goed gedaan Ad!

Ondertussen is er zo een uurtje verstreken en staat het buffet opgesteld: met o.a. twee heerlijke soepen, broodjes, kroketten. Mjammie, hier weten ze wat een mens toekomt.

1e OLAT Golftoernooi

Dan worden we uitgenodigd voor het golftoernooi. Van tevoren heeft Harrie een ingenieus systeem bedacht om de spelers lekker door elkaar te husselen. Iedereen krijgt een plaklettertje in een

We gaan richting de Stapperij Pitch & Putt in Oirschot om te gaan golfen.

Zo komen we in opperbeste stemming aan bij de golfbaan. Hier krijgen we verdere uitleg, we gaan met 6 personen over 9 holes het spelletje spelen.

We hebben een heuse "golftas" met een grote golfstick en een kleinere, een "putter", die je gebruikt op kortere afstanden. Ik zal de spelregels niet helemaal uit de doeken doen, want dan wordt het veel te serieus. Het doel is immers dat we een leuke dag hebben en dat gaat ook lukken.

Hoewel, dat golfen zelf is nog helemaal niet zo gemakkelijk. In ons team zijn we - zeker in het begin - meer naar het

weggeslagen balletje aan het zoeken dan werkelijk scoren, d.w.z. de bal in "the green" in "the hole", het kuiltje dus, te krijgen. Ja, waarom gaat het balletje steeds een heel andere kant op. Hij belandt zelfs in het water. Gelukkig is ook hier aan gedacht en vind ik een schepnetje om hem weer uit het water te vissen.

We krijgen er ook dorst van en wat denk je: er rijdt een echt caddywagentje rond, weliswaar niet met bier maar wel lekker koel water.

De tijd vliegt voorbij en het is zo 15.45 uur, tijd om de spullen in te gaan leveren en dan kan Harrie de punten gaan tellen. Nu is het tijd voor iets anders als water, terwijl we op de huifkarren wachten die ons weer terugbrengen naar de eerste locatie.

Toch allemaal heel iets anders dan een wandeltocht. Het blijkt dat het team van Riet Emans gewonnen heeft. De hoofdprijs is een zak vol pepernoten, hard voor gewerkt, terechte winnaars.

Afscheid commissie Clubreizen

Als we met z'n allen aan een wel verdiend drankje zitten, vraagt de voorzitter nog even de aandacht voor heel iets anders.

De huidige commissie Clubreizen, met Toon van Wordragen als tochtorganisator, Jan Hendrix als zijn rechterhand en daarnaast nog Theo en Lies Bouwman stopt ermee. De voorzitter roemt de enorme inzet van deze commissie, waarvan Toon toch wel de kartrekker is geweest. Helaas is er nu een einde gekomen aan het tijdperk Toon bij de

clubreizen. Het OLAT-bestuur neemt vandaag afscheid. De wandelaars doen dat bij de laatste clubreis van dit jaar op 17 oktober a.s.

Als dank aan Toon en zijn team biedt ons clubblad OLATNieuws bij deze een officieel en exclusief interview door Mirjam Kies met Toon van Wordragen aan over zijn voorbije tijd bij OLAT en Clubreizen. Het interview zal in een van de komende nummers worden geplaatst in het clubblad als monument voor wat clubreizen in al die jaren voor OLAT hebben betekend.

Een instemmend applaus volgt op deze actie en met nog een drankje en hapje wordt deze geslaagde vrijwilligersdag afgesloten.

-Lies Wesseling-

Wandelen op Dinsdag: Strabrechtse Heidetocht

Op dinsdag 15 september 2015 organiseerde de Wandelen op Dinsdaggroep (WoD) van OLAT de Strabrechtse Heide tocht. De start was vanuit de kantine van SRV-camping De Sprink te Mierlo.

hier niet langs. Zo'n 6 of 7 wandelaars liepen toch met de fietser mee terwijl de hoofdgroep verder liep.

Er was voor deze dag onstuimig weer voorspeld met kans op regenbuien. Bovendien was het deze dag de derde dinsdag van september, dus Prinsjesdag. Bovengenoemde punten konden een reden zijn waardoor het aantal wandelaars deze dag op 36 bleef steken. Er was ook een fietser, die in Mierlo woont. Hij is OLAT-lid, maar kan geen 20 km meer lopen. Alleen al voor de sfeer die zo'n OLAT-wandeling teweeg brengt, was hij aanwezig.

De route van deze dag liep via bosgebied Molenheide naar de A67-snelweg. We kwamen op een plek uit waar de Kempische Wandeldagen elk jaar een verzorgingspost had. Nu liepen we een grote ronde over de Strabrechtse Heide. Daarbij deed zich voor de organisatie een wat minder prettig voorval voor. We kwamen op een driesprong. De fietser wist dat zich vlakbij de route een bunker bevond en hij wilde de wandelgroep hier ook langs laten lopen. Maar de officiële route kwam

We kwamen weer uit op een plek waar de Kempische Wandeldagen elk jaar een verzorgingspost had. Het begon toen net flink te regenen. We bleven hier even onder de bomen schuilen. Wel zoveel mogelijk met paraplu's voor zover men die bij zich had. Ikzelf had

deze keer 12½ km lang en de tweede lus 9 km. De grote rust was nu dus in de kantine van de camping. Hoewel voor deze dag, zoals eerder vermeld, een onstuimige dag was voorspeld, was het hier best mooi weer. Het grootste deel van de wandelaars ging buiten op het terras zitten. Ondergetekende ging binnen zitten. Daarbij hebben we nog het fotoboek bekeken van de oudste deelnemer van de WoD-wandelgroep. Op 30 september 2014 organiseerde hij de laatste tocht voor WoD: Strabrechtse Heidetocht met OLAT vanuit Mierlo.

geen paraplu bij mij, maar wel regenkleding. Nu stond hier een informatiebord met een klein afdakje en hieronder bleef ikzelf schuilen totdat de wandelgroep weer verder liep en de regen bovendien vrijwel gestopt was.

Op weg naar de finish zagen we nog de radio- en televisietoren van Mierlo.

Langs de vermoedelijke plaats waar kasteel Mierlo had gestaan, kwamen we bij de startlocatie uit.

Vaak zijn dit soort wandelingen één grote ronde van ongeveer 20 km. Deze dag waren het twee lussen van in principe ongeveer 10 km. De eerste lus was

Tijdens dit gebeuren werd hem nog een lied toegezongen.

De tweede lus was minder spectaculair. De eerste 2 km liepen we hetzelfde als de eerste lus. De fietser vertelde later dat er rond Mierlo ontzettend veel wandelpaadjes zijn. Die eerste 2 km zouden door een zeer ervaren parkoersuitzetter anders ingevuld zijn. Maar we waren al lang blij met deze parkoersuitzetter, want er gaat toch flink wat tijd zitten in het plannen van een tocht. Deze lus voerde geheel over bosgebied Molenheide.

Het was weer een mooie tocht geworden en we danken de organisatie dan ook hartelijk.

-Henri Floor-

De 80 van de Langstraat, Waalwijk

Het is weer zover, de 80 van de Langstraat staat op onze agenda. Wij hebben er beiden erg veel zin in. Vorig jaar het weer perfect. Dit keer dienen we met Pluvius rekening te houden... Natuurlijk zijn we al vroeg in Wolluk en uit voorzorg zitten de Goretex sloffen aan de voeten. Het is nog rustig op het plein als we de chip aan de stapschoenen knopen. Straks willen we ook in onze nieuwe "doorstappen.nl" shirts stappen. Langzaam verandert het weer en de eerste druppels vallen op de langzaam binnenstromende stappers. Het valt op dat er niet echt veel bekende stappers aanwezig zijn, maar Hans van Heeswijk, Marco van Heel en Ap van Gelderen komen ff bijpraten.

De regen stopt en ik doe mijn regenburka weer uit voordat we onze plaats achter het starthek innemen. Hier mogen we nog een tijdje wachten en als we rond kijken zien we "De Heren van Zundert" vandaag met z'n vieren en ook Erik en Stephan Bruinooge zijn weer van de partij op alweer de 35e editie van de 80 van de Langstraat. De diskjockey verdrijft de tijd. Dan zet de meute stappers zich in beweging en achter de voorlopers aan worden we naar de daadwerkelijke start op het Raadhuisplein gebracht. Hier is het nog enkele minuten wachten en dan..... druk he, Erik... Zoals tijdens Las fiestas de San Fermín in Pamplona waar het 'encierro' (stierenrennen) plaatsvindt, stappen vandaag de duizenden stappers als wilde briesende stieren door de straten van Wolluk. De eerste kilometers worden de posities bepaald en ruimte gecreëerd.... Weg uit de drukte en ruimte om je eigen tempo te pakken..... Opgezwiept door het joelende publiek lijkt het of alle stappers Red Bull in hun aderen hebben stromen waardoor ze vleugels hebben gekregen.... puur snelheid....

Mi querido en ondergetekende hebben afgesproken om onze snelheid rond de zeven kilometer per uur te houden en ons niet mee te laten nemen in de ratrace waaraan sommige beginnen..... Er was al aangegeven dat de route hier en daar gewijzigd zou zijn en dat merken we al direct na de start... in plaats van het Loonse Hoekje linksom gaan we nu rechtsom en dat geeft een andere kijk op zaken. Al snel stappen we terug rich-

ting het Raadhuisplein en groeit het publiek weer achter de dranghekken.

Harde beats, flitsende lampen en een aanmoedigende mensenmassa maken de doorkomst door het centrum van Waalwijk super en doen denken aan de joelende studenten bij de start van de Nijmeegse Vierdaagse... We worden geroepen en ik zie Mia zwaaiend van achter het dranghek en even verderop staat Rob Bruinooge met zijn schoondochter ons aan te moedigen.... Het parcours is gewijzigd op enkele punten en de route naar Drunen is een van die punten. Voor de partytenten en feestende jongeren is er weinig gewijzigd en het kabaal en brandende vuurkorven zijn ook gelijk aan vorig jaar... We stappen op de afgesproken snelheid richting Drunen. Eenmaal in Drunen is mi querido zoekende naar ome Christ maar het begint al een beetje te regenen en ik denk dat hij eieren voor zijn geld heeft gekozen en lekker binnen blijft... Als we Drunen uit zijn gaat het beetje regen over in een beetje veel regen en we besluiten de regenburka's aan te trekken. We zien stappers om ons heen die geen regenkleding bij zich

hebben en we zien ze dan ook snel kletsnat worden....

Via Nieuwkuijk bereiken we Vlijmen en ook hier verwacht mi querido dat er familie de regen trotseert om ons aan te moedigen maar we zien enkel Rob Bruinooge die ons ook hier begroet... we gaan de sporthal binnen en zoeken onze tassen op.... We worden hier heel goed geholpen door de vrijwilligers. Als we een plaatsje gevonden hebben gaan we naar de soep en natuurlijk staat daar zoals elk jaar Annie, van ons eigen clubje de "s-Hertogenbosche vierdaagse", achter de soepkraam. De soep gaat er goed in. Hans en Ernst van ons andere clubje OLAT komen erbij zitten en achter ons nemen de "Heren van Zundert" plaats. Ik ga nog even wat footootjes trekken van de blarenprikkers en als ik vertel dat ze te vinden zijn op doorstappen.nl dan vragen zij zich hardop af wat ik dan op de rust doe....duhhhh.

We trekken de regenburka weer aan en brengen de tassen weer naar het transport. Als we de straat instappen zie ik bekende gezichten en in de stromende regen staat de familie van mi querido ons op te wachten....

Hoe goed een parcours ook is, als het regent is er geen klap aan, enkel de feestvierders onder de tenten schijnen geen last ervan te hebben en op verschillende plaatsen worden we hartverwarmend toegejuicht....

De volgende grote rust dient zich aan, De Overlaat, ook hier worden we vrien-

(Vervolg op pagina 17)

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 28 SEPTEMBER 2015

1	1	Hanny Klumpkens	11533	25	V
2		Hans Pranger	11465	25	M
3		Arie Kandelaars	10182	22	M
4	2	Anita Pepers	9025	21	V
5		Roel van der Wijst	8635	21	M
6	3	Marleen Ramakers	8050	22	V
7		Wim van Capelle	7462	13	M
8		Hugo Prinsen	6647	12	M
9		David Vos	6276	15	M
10		Rob van Stuivenberg	5760	14	M
11		Mart Douven	5590	15	M
12		Jack Bertrums	4906	9	M
13		Remy van den Brand	4879	8	M
14		Hans van Heeswijk	4700	13	M
15		Pieter Boots	3950	11	M
16		Cor van der Heijden	3915	9	M
17		Rick Liesting	3902	8	M
18		Peter van den Brink	3724	8	M
19		Jan Dinnissen	3375	9	M
20		Gerrit Arfman	3320	9	M
21		Rini Welten	3240	9	M
22		Jan Kampman	3197	7	M
23		Jelte van der Zee	3130	8	M
24		Frank Marchand	2888	7	M
25		Ferdinand van Keeken	2800	8	M
26		Frits Mennen	2680	6	M
27		Bert Timmermans	2670	5	M
28	4	Connie Raijmakers	2465	6	6
29		Ton de Jong	2421	6	M
30	5	Ineke Peijnenburg	2290	7	V
31		Claude Herman	2060	3	M
32		Ton Seetsen	1870	5	M
33		Servee Derks	1830	3	M
34	6	Nicole Nacken	1800	5	V
35		Huub Raijmakers	1740	5	M
36	7	Tiny van Alphen	1680	5	V
37		Dirk Donders	1580	4	M
38		Jack Hendriks	1470	3	M

39	8	Margret Vermeijs	1430	4	V
40		Marco Heel	1257	2	M
41		Mike Bertrand	1080	3	M
41		Adri van der Graaff	1080	3	M
43		Co Tops	1020	3	M
44		Boetje Huliselan	955	2	M
45		Jan Meijer	750	1	M
46	9	Rita van Doren	720	2	V
46		Rob Keetlaer	720	2	M
46		Henk Vink	720	2	M
49		Hennie Hendriks	710	2	M
49	10	Iris van Limburg	710	2	V
51		Erik Kroon	660	2	M
52	11	Clazien Koopman vd Zande	650	2	V
52		Hans Koopman	650	2	M
54		Fred Fisser	610	1	M
55		Bart Lutke Schipholt	579	1	M
56	12	Hennie van der Haring	500	1	V
57	13	Sjan van Roosmalen	431	1	V
58		Herman van Buggenum	415	1	M
59	14	Isis la Croix	360	1	V
		Erik Dikken	360	1	M
	14	Caroline Dinnissen-Vervie	360	1	V
	14	Anneriet Janssen	360	1	V
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Sjef Koolen	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
		Paul Röhner	360	1	M
		Rudolf van Rooij	360	1	M
		Jan Swinkels	360	1	M
		Ernst Westerhoff	360	1	M
70	17	Ans van der Broek	350	1	V
		Gerrit van Haandel	350	1	M
	17	Jeanne van Roosmalen	350	1	V
73		Harold van Alphen	300	1	M
	19	Elly Habraken	300	1	V
		Frans Jaspers	300	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl
Voor meer informatie, kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2015

We gaan richting einde van het seizoen. In het weekend van 25 september is de laatste Kennedymars en Long Distance Walk van 2015 gewandeld. Er waren maar liefst 16 OLAT leden actief in Leerdam en Velp. Misschien waren het er wel meer. Niet iedereen meldt zich voor de clubkampioenschappen. Jammer, het is immers interessant om te zien waar alle OLAT leden actief zijn. Ook al doe je het niet voor de punten ...

Er zijn nog wat punten te verdienen op de 60 km tocht in Amerongen en onze snel(le)wandelaars gaan nog wat punten bij elkaar sprokkelen in Amsterdam en Rotterdam.

Een regel bij het clubkampioenschap is dat er in totaal 26 tochten meetellen voor het kampioenschap. Bij deelname aan meer tochten tellen de 26 tochten met het hoogste puntenaantal.

Spannend wordt het zeker wel richting het einde van het seizoen met maar een verschil van 68 punten tussen Hanny en Hans.

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP SEPTEMBER/OKTOBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
31-okt	Amerongen	Maarten Luther wandeltocht	60 km	07.00-08.00	250	
1-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
15-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
13-dec	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30		schema

(Vervolg van pagina 15)

delijk geholpen en de sporen van de aanhoudende regen zijn duidelijk op de wandelaars te zien. Veel stappers wisselen hun natte kleding voor drogere exemplaren... ook mi querido trekt een droog "doorstappen.nl" shirt aan en ik vervang ook mijn natte sokken voor droge exemplaren. Jos van Gorp komt even aan ons tafeltje en hij is ook behoorlijk nat. Hij geeft aan dat ze straks naar Wout gaan en dan krijgen ze pannenkoeken en een droge onderbroek... Vanuit de Overlaat stappen we naar het Mandemakers Stadion waar een handjevol feestvierders ons toejuichen.... vorig jaar was het hier afgeladen vol... Tja regen... Ook nu krijgen we een nieuw stukje route en ik moet zeggen... een hele verbetering... we gaan via een nieuwe brug over de Midden-Brabantweg en dat is best een leuke afwisseling. Nog even een rust bij Bouwbedrijf van Wijlen en dan op naar de grote rust in Waspik.

Mi querido heeft een blaar opgelopen. Ze gaat even naar de blarenprikkers; geprikt en geplakt komt ze terug en we kunnen weer verder. Het wordt langzaam licht en het valt op dat mi querido geen last van slaap heeft gehad. Helemaal top, bij andere nachtmarsen was de slaap steeds een probleem. Nu dus niet en we stomen op naar Loon op Zand.

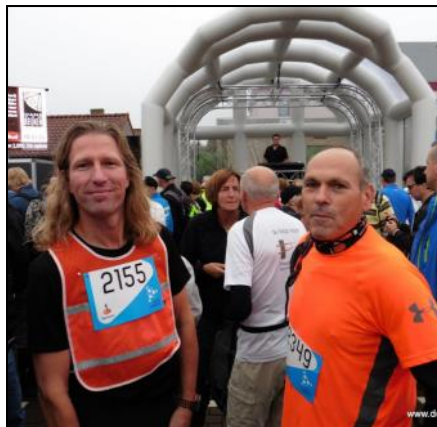
Zoals elk jaar horen we keiharde beats in de verte en jawel, om half acht 's-morgens staat er in de middle of nowhere een partytent met feestvierders.... De zon heeft ons ontdekt en verwarmt ons liefdevol met zijn goudgele stralen en even lijkt het een sciencefiction film

waarin de stappers oplossen in het helder witte licht....

De sprookjesachtige nevel wordt langzaam verdreven door de steeds warmer wordende zon en we naderen Loon op Zand. We gaan naar de Wetering waar ik afgelopen jaar de nacht van Loon op Zand gestart ben. Hier nemen we een broodje en thee. Ik verwissel mijn shirt voor het witte "doorstappen.nl" exemplaar en dan gaan we voor de laatste 15 kilometer terug naar Waalwijk...

De zon schijnt er vrolijk op los en we halen gestaag stappers in. We stappen allang geen zeven per uur meer maar ach.... het is geen wedstrijd, toch....

Nog een laatste rustpost bij de brand-

weerkazerne en dan via Sprang-Kapelle terug naar Waalwijk. Onderweg naar de finish worden we door toeschouwers gefeliciteerd en wij bedanken verkeersregelaars en politie voor hun begeleiding. Dan zien we de bogen, even verderop ligt de cat-wolluk en samen stappen we die op. Ron Bruinooge feliciteert ons en net voor we opgeslokt worden door de grote tent worden we gefeliciteerd door "de Heren van Zundert"; wij feliciteren hen ook met hun prestatie. De speaker brult onze namen en die van Mart Douven... huh... jawel Mart heeft een spurtje getrokken en is ons achterop gekomen zonder dat we dat in de gaten hadden. We krijgen onze diploma's en medailles en de chip wordt van onze schoenen geknipt. Nog even een foto en onze boekjes en Kennedywalker kaart laten afstempelen. Als we van het trapje stappen staat daar Mia, de vrouw van Jos, en we worden hartelijk gefeliciteerd. We stappen achter Mia aan naar het terrasje naast de cat-wolluk en feliciteren Jos, Wout, Piet en de anderen en dan gaan we voor de beloning.. oh nee, dit is dan toch de echte beloning....

Rob Bruinooge komt ons nog ff feliciteren en even later finishen ook Erik en Stephan Bruinooge. Het is nog gezellig, maar we stappen toch maar op en gaan ons bed opzoeken....

Wederom een goed georganiseerde en verzorgde 80 van de Langstraat. Ondanks de regen hebben we lekker gestapt en de routewijzigingen waren prima.... Dus Wolluk, tot 2016.

-Jan Kampman-

WANDELGROEP OIRSCHOT

(Vervolg van pagina 3)

Wandelgroep Oirschot heeft haar eerste zomerprogramma afgesloten. Vanaf begin april is er elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanaf Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de directe omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober starten we met een winterprogramma. Elke zondagochtend wordt er vanaf 9.30 uur gewandeld, wederom vanaf Dinercafé 't Kroegske. De te lopen afstand ligt ook nu rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot. Af en toe zal met de huifkar naar een startlocatie gegaan worden of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en zeker ook voor niet-leden die zo OLAT kunnen leren kennen. Niet-leden kunnen 2 keer gratis deelnemen en betalen daarna 1 Euro per keer.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/10 - 1/4: zondag 09.30 uur
Als er een OLAT-winterserietocht is, wordt er niet gelopen, maar kan deelgenomen worden aan deze tocht.

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:
<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

de vernieuwing van het wandelpad is vooral in dit gebied de route over een groot aantal kilometers sterk aangepast. De markering is echter duidelijk en de beschrijving is eveneens goed bruikbaar. De tekst is door Kees van Vessem in het Nederlands gesteld, dus functioneel. Vooral de kerk in het plaatsje Saint-Séverin is een pareltje.

We wandelen over een dalend pad het gebied uit door een beboste omgeving. Het riviertje Ruisseau de Falogne gaat ons voor het bos uit. Voorts zien we een gedateerd kasteel dat al meer dan 400 jaar in deze omgeving pronkt. Het plaatsje heet Hermalle-sous-Huy. Een en ander om te genieten, maar er is vooral ook veel lawaai van auto's. Na enige tijd komen de koeltorens van Tihange in zicht, waar we ook Ferme de Hottine vinden. Een mooi doorkijkje vormt de 'Thier d'Olne' en ook de luxe appartementen van Ombret zullen vervolgens opvallen. Het gehuchtje Les Forges is nog een stukje buitenwereld voordat we Het Fort van Huy, met zijn bekende Muur in het oog krijgen.

We naderen dan ook al vlug het eindpunt van deze wandeltocht, die gedenkwaardig is vanwege het afscheid en een mooie uitdaging voor allen. Een goede reis gewenst.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

PRIKBORD

RUGZAK

Ieder mens draagt in het leven
een onzichtbare rugzak mee
bergt daarin vreugde en zorgen
verzameling van wel en wee
soms is de rugzak zwaar
een ander moment vederlicht
dan blijft er ruimte over
maar dikwijls kan hij niet meer dicht
kijk in een verloren uurtje
de inhoud nog eens door
dan kan er iets verdwijnen
wat zijn waarde reeds verloren
langzaam wordt de rugzak lichter
de levensreis gaat voorbij
en bij het naderen van de avond
werp je een deel last opzij
maar er is nog zoveel waarde
wat je koestert en graag behoud
soms kleinigheden
herinneringen van goud
zo dragen we ieder onze eigen rugzak mee
niemand die hem overneemt
je hoeft dus niets te vrezen
dat hij ooit wordt ontvreemd

5 september - 40 km

69e Airborne Wandeltocht PSV Renkum, Oosterbeek

Het is zaterdag 5 september; de afgelopen dagen is er zoveel regen gevallen dat de organisatie drastische maatregelen moest nemen met betrekking tot parkeren. Ieder die met de auto kwam zou bij Papendal zijn voertuig moeten parkeren en vanaf daar zou je per bus naar de start gebracht worden.....

Ik vond het nogal een gedoe en ging zoals de vier voorgaande edities parkeren dichtbij de start, moest daarvoor wel vroeg uit de veren, maar had dit er wel voor over.

Eenmaal onderweg naar Oosterbeek kreeg ik de schrik van mijn leven doordat ik met 130 km per uur vol in de remmen moest omdat er in de verte een gekantelde bestelbus op de weg bleek te liggen. De persoon die mij ervoor waarschuwde had geen veiligheidshesje aan en stond te zwaaien met een zaklampje! Met de schrik nog in de benen passeerde ik het voertuig. In Oosterbeek aangekomen zag ik dat de bewuste parkeerplaats nog beschikbaar was; bij het uitstappen zag ik nog meer bekenden en gezamenlijk liepen we naar sportpark Hartenstein.

Had me niet ingeschreven met een voorinschrijving, dus moest nog in de rij plaatsnemen om een startbewijs te bemachtigen. Hierna werd het plaatsnemen in de "paardenboxen" om gescaand te worden om te starten.

Start samen met Jos Beers en die liet er geen gras over groeien.... het tempo was vanaf de start vrij hoog. Terwijl wij aan het klimmen waren zei ik nog tegen Jos dat we hier goed moesten opletten omdat ik vorig jaar een afslag had gemist... en prompt ging het weer verkeerd! Na vele afslagen volgens de pijlen te hebben gevolgd stond de gele stip (40 km) niet meer op de pijl... we zaten op de 25 km afstand. Ik wist dat die afstand ook naar het station ging, dus met wat extra kilometers in de benen zagen we wandelaars van de 40 km al lopen.

De inhaalrace was begonnen, want Willem Ruiter zou wel ergens voorin lopen en die waren we nog niet gepasseerd. Na 17 kilometer tempo lopen kwamen we eindelijk bij Willem aan, ik besloot om samen te gaan lopen met Willem en Jos ging alleen verder. We hadden zoals voorspeld prima weer in de ochtend, een zonnetje, af en toe een miezer maar het was voornamelijk flink benauwd.

Er was zoveel regen gevallen dat de organisatie ook een gedeelte onverhard uit de route had gehaald en ingeruild voor asfalt. De tunnels waar we doorheen moesten stonden helemaal blank en het was echt een gok hoe diep het was, maar dat ik geen veters meer zag zegt genoeg..... Voorbij Renkum, na ongeveer 17 kilometer met Willem te hebben gelopen, ging Willem een bezoek brengen aan de kleinste kamer en liep ik de laatste 6 kilometer alleen verder. Dit zijn pittige kilometers, veel klimmen en gedeelte onverhard en als dan ook nog de kraan open wordt ge-

draaid boven en het water met bakken naar beneden komt, helpt snel een poncho aantrekken ook niet meer. Dus als een bezopen kat kwam ik binnen, haalde mijn vijfde beloning op en zocht maar snel de auto op. Las later in een persbericht het volgende:

OOSTERBEEK – Een natte editie van de Airborne wandeltocht was het. Het was op sommige stukken van het wandelparcours glibberen en glijden door de modder. Meerdere mensen kwamen daardoor ten val, twee van hen liepen daarbij botbreuken op.

Deze 69ste Airborne wandeltocht gaat ook de boeken in als een tocht met minder wandelaars dan in vorige jaren. Het precieze aantal lopers is nog niet bekend maar zal vermoedelijk onder de 30.000 uitkomen. In de voorverkoop werden 4000 minder kaarten verkocht, vooral vanwege de aangekondigde parkeerproblemen. Het grote parkeerterrein dat normaal beschikbaar is was onbruikbaar door de vele regen.

Ondanks de regen en de valpartijen spreekt de organisatie van een geslaagde editie: 'Het enthousiasme was er niet minder om'. Volgend jaar beleeft de Airborne wandeltocht een jubileum. Dan wordt de tocht voor de 70ste keer gehouden.

-Jack Bertrums-

Braambierentocht Opglabbeek (B)

Vandaag weer terug naar Opglabbeek waar de Boskabouters hun domicilie hebben. Aangezien het de laatste dagen behoorlijk geregend heeft en wij vandaag ook bemoeienissen van Pluvius verwachten, gaan uit voorzorg ook de Goretex Salomons aan de voeten. Een parking-kabouter geeft ons een plaatsje op een naast de startzaal gelegen weilandje en we zien aan de coches dat het nog niet druk is. Bij binnenkomst hangen zoals gebruikelijk de diverse routes en de afstanden tussen de rusten voor elk parcours. We stappen de lange lage gang door naar de startzaal en schrijven ons in bij een kaboutervrouwje. Nog even gebruik maken van het sanitair en dan gaan we op pad voor de dertig kilometer door de Duinengordel.

Een fraai bospad brengt ons naar de eerste splitsing waar alleen de 30 km-stappers zich van de andere afstanden afsplitsen en hun eigen 9 kilometer lus mogen bewandelen. Het voorgeschotelde panorama is overweldigend en door het losse zand klimmen we naar eenzame hoogte. Onderweg naar de Oudsberg genieten we niet alleen van de panorama's maar ook van de prachtig bloeiende heide, de paddenstoelen en we hopen stiekem dat we op een heikabouter stuiten. We mogen ook klimmen.

We beklimmen de Zandberg, niet wetende dat dit gebied is ontstaan tijdens de jongste ijstijd, het Weichselien, dat ongeveer 11.000 jaar geleden ten einde kwam. Het Kempens Plateau kreeg te maken met enorme zandverstuivingen. Er vormden zich diepe leeg gestoven laagten, waarin vennen ontstonden en hoge zandafzettingen staken als duinruggen boven het landschap uit. Door de opwarming van het klimaat ontwikkelden er zich stilaan berken- en eikenbossen. In de Middeleeuwen verarmde de bodem van de Oudsberg door intensieve ontginning. Hierdoor kon alleen de heide nog overleven. Plaatselijke overbegrazing door schapen zorgde opnieuw voor zandverstuiving, die het huidige duinlandschap hebben gevormd. Ooit was de Oudsberg 95 meter hoog maar de laatste decennia kromp de heuvel zeker 7 meter.

En dat is dan een voordeeltje voor ons. We beklimmen de Zandberg en krijgen een mooi uitzicht voorgeschoteld.

Naar beneden is wel 'ff' lekker, joggend door het losse zand terug de bosschage in om de Duinengordel achter ons te laten.

Het project Duinengordel is een gezamenlijk initiatief van de gemeentebesturen van Meeuwen-Gruitrode, Opglabbeek en Maaseik en het Agentschap voor Natuur en Bos. Samen met het Regionaal Landschap Kempen en Maasland presenteerden zij in 2013 een ambitieuze, eigendom overschrijdende visie en integrale aanpak voor

het bos- en natuurgebied in samenhang met het landbouwgebied eromheen.

Via de Zavel en camping het Zavelbos worden we richting Louwel gepijld... of toch niet... Pijlen wijzen rechtdoor maar in het pad links hangt ook een pijl... uhhh. Een auto stopt en de bestuurder geeft aan dat we rechtdoor moeten en

gaat vervolgens de pijl verwijderen. Het is de parcourskabouter die ons lachend toezwaait.

De zon heeft een besluit genomen en wordt onze reisgenoot terug naar de startzaal. Mooie paden en wegen langs torenhoge maïs en verlaten aspergevelden voeren ons inderdaad terug naar de startzaal, waar we direct na een sanitaire onderbreking weer op pad gaan. Het eerste stuk kennen we al, maar we weten dat we zo meteen met de andere afstanden op pad mogen door de andere zijde van de Duinengordel.

Natuurlijk is het drukker op dit goed gepijld pad en jawel, we mogen ook weer via een zandpad omhoog klimmen. Ook aan deze kant is de omgeving super mooi en genieten we van de bloeiende heide en de talrijke eiken- en dennenbomen... De zon verwarmt ons en schittert door de waterdruppels op de flora waardoor er een oogverblindende glinstering over de heide komt te liggen.....

We genieten van het onverwachte mooie weer en van het parcours en we

zijn blij dat de parcourskabouters ook dit jaar een mooie route heeft bedacht. Een lang, goed verhard pad brengt ons terug richting Opglabbeek en we kruisen de weg naar As voordat we de Op-hovender Heide op stappen.

Een informatiebord met klapprozen trekt onze aandacht en heel even denken we terug aan de Vierdaagse van de IJzer en aan 'Flanders Fields', alleen is hier geen klapproos te bekennen, maar toch.

Een bospad draagt duidelijk de sporen van de regen van de afgelopen dagen, maar we hebben er geen hinder van en al snel wandelen we langs een zee van geel onkruid, wat eigenlijk nog een zomers tintje aan het geheel geeft, ook al treedt er al wat verkleuring op. De graspaden gaan onder de stapschoenen door en overal zien we stuk getrapte kabouterhuisjes, we hopen dat de bewoners aan het bedienen zijn in de startzaal.... De omgeving blijft mooi en soms is er wel erg creatief gepijld en hangen de kabouterpijlen gewoon te bengelen aan een tak. Het zonlicht speelt door de bomen en takken en ook met ons. We warmen snel op en ons

dunne jackje is nog te dik en dus hebben we die al een tijd niet meer aan. We blijven aandachtig de bosgrond om ons heen afspeuren naar mooie rood met witte stippen boskabouterhuisjes, maar helaas, vandaag hebben we waarschijnlijk de verkeerde wijk...

We naderen de rust op SenTower Park. Dat park is een multifunctioneel centrum op hippisch gebied. Hier hebben de kabouters hun rustpost ingericht en daar maken we dus even gebruik van. We nemen een stukje vlaai om de energievoorraad aan te vullen alvorens we de lus ingaan. Als mi querido het sani-

tair inspecteert zie ik bekende stappers binnenkomen. Kabouter Danny hadden we niet meer gezien sinds de start van de 4Daagse van de IJzer in Ieper en dus moeten we even bijpraten. Maar aan alle gezelligheid komt een eind en dus stappen we weer snel op om de lus in te nemen en daar gaan we weer...

Als we goed en wel in het bos zijn, zie ik weer een bekend gezicht. Het is Guy die alweer terug is van de lus... een snelle "hoe gaat het" en dan scheiden onze wegen zich weer. Ook nu krijgen we mooie gevarieerde bospaden voor onze stapschoenen en zal het weer zo'n negen kilometer genieten worden. We passeren een mooi ven en ook hier staat de heide uitbundig te bloeien. Asphalt-, gras- en bospaden brengen ons eerst heel ver weg van de rust om er vervolgens weer naar terug gepijld te worden. Dit alles onder de goedkeurende stralende zon, die een heel schoon licht werpt op deze prachtige omgeving.

Al snel zien we wandelaars onze richting op komen en dan weten we dat we zo meteen weer bij de rustzaal komen.

Nu gaan we eerst even wat drinken, om dan via het Joekelbos de wandeling te vervolgen.

Via de speeltuinstraat bereiken we het Joekelbos. Door het speelbos geraken we dicht bij de bewoonde wereld en stappen we naadloos Opglabbeek binnen. Natuurlijk is dit helemaal onze ondergrond en met een lekker tempo doorkruisen we de straten en klimmen langzaam naar de B&B Petit Chateau. Hier kruisen we de Dorpsstraat om via de sportvelden, hardloopbaan en tennisvelden terug te keren naar de startzaal. Mi querido is wel in voor een wedstrijdje...

De startzaal is druk en we vinden bijna hetzelfde plaatsje als vorig jaar. Als we eenmaal zitten, zien we een paar tafels verderop Donny zitten...natuurlijk moeten we hem even gaan begroeten, ook hem zagen we voor het laatst in Oostduinkerke.

We nemen de tijd voor onze beloning, vandaag staat er voor ons een smoske op het menu. De parcourskabouters komt er even bij zitten en we kunnen niets anders dan hem complimenten maken over wederom een mooie dertig kilometer.... Als blijkt dat mi querido de parcourskabouters vanochtend niet herkend heeft zonder zijn muts, is de foto het bewijs en de hilariteit groot.

Zonder te overdrijven mogen we stellen dat dit weer een supermooie tocht was door een supermooi gebied: de Duinengordel. Goed gepijld en goed verzorgd met mooie rustposten. Ik zou bijna zeggen tot volgend jaar, maar we komen dit jaar zeker nog op kabouterbezoek.

-Jan Kampman-

Het WaterReijkpad

Elk jaar ligt het wel in de bedoeling om een of ander wandelpad te wandelen. Eigenlijk was het plan om nog eens het Grenslandpad opnieuw te doen omdat dit pad helemaal vernieuwd is. Maar dan kom ik er via diverse wandelbladen achter dat er in 2014 een nieuw wandelpad is geopend in de Kop van Overijssel. Dat lijkt mij ook wel aantrekkelijk, vooral omdat wij die omgeving zo mooi vinden. Dus worden de plannen omgegooid en wordt informatie over dit WaterReijkpad verzameld. Het wandelgidsje wordt aangeschaft en er kan begonnen worden met het maken van een etappe-indeling. Wandelvriend Cor van Velzen wil ook wel meewandelen en dan wordt het tijd om een camping in die omgeving te zoeken.

Wij vinden SVR-camping De Houtwal in Paasloo een heel geschikte locatie om een paar weken door te brengen. Het ligt aan de route zelf en net buiten de drukte van de Weerribben en Giethoorn. Indien we het pad gaan wandelen ongeveer eind augustus, dan kan meteen ook meegedaan worden aan de officiële WaterReijk Wandel3daagse die van 5 t/m 7 september zal worden gehouden.

Ht WaterReijkpad

Het is een rondgaand regiopad van 150 km, het maakt een fraaie ronde door de Weerribben en de Wieden. Het loopt globaal met grote slingers van Steenwijk naar Giethoorn, dan naar Wanneperveen, St-Jansklooster en Vollenhove. Verder gaat de route langs de aparte plaatsjes zoals Muggenbeet, Nederland en Kalenberg. Tenslotte via Ossenzijl, Oldemarkt en Paasloo terug naar Steenwijk. Zoals met elk rondgaand pad kun je natuurlijk beginnen waar dat het beste uitkomt voor jezelf. Het WaterReijkpad is gemarkeerd met wit-blauwe stickers op routepalen, zoals in Overijssel gebruikelijk is. Dat is daar altijd heel erg duidelijk.

De etappe-indeling

Het wandelgidsje wordt doorgespit om een mooi schema te maken van de wandeletappes. Gewoonlijk wandelen wij op de wandelpaden gemiddeld een 30 km per dag. Dat is een mooie afstand, je hoeft niet voor dag en dauw op en je bent ook niet zo laat terug. Een afstand van 150 km kan dus goed in 5 dagen gedaan worden. Maar bij het maken van het schema kom ik er achter dat de tussenafstanden niet helemaal

kloppen. De echte afstand komt uit op 156 km. Verder moeten we er rekening mee houden waar we de auto's kunnen achterlaten.

1 ^e etappe: Paasloo (camping) – Steenwijk (Hoodijk)	34 km
2 ^e etappe: Steenwijk (Hoodijk) – De Blauwe Hand	34 km
3 ^e etappe: De Blauwe Hand – Dwarsgracht	30 km
4 ^e etappe: Dwarsgracht – Ossenzijl	27 km
5 ^e etappe: Ossenzijl – Paasloo (camping)	<u>31 km</u>
Totaal:	156 km

Naar Paasloo

Na diverse 4-daagsen in de afgelopen zomer vertrekken wij (Janny en ik) met de caravan op woensdag 27 augustus naar SVR-camping "De Houtwal" in Paasloo, waar we een prachtige plek krijgen toegewezen op het eerste veld met alle voorzieningen dichtbij en een wifi-code. Even later arriveren ook Cor

en Bets die naast ons komen staan. We zijn tot nu toe de enige wandelaars, maar een week later zal de camping helemaal vol komen staan met deelnemers aan de 3-daagse Waterreijk. Omdat het morgen een prachtige zonnige dag zal worden, besluiten we om dan maar meteen te beginnen met de eerste wandeletappe.

Donderdag 28 augustus

1^e etappe: Paasloo–Steenwijk

We gaan om een uur of acht de camping af en volgen de wit-blauwe markeringen naar het dorpje Paasloo zelf. Op de Binnenweg passeren we het oude kerkje waar een standbeeld staat van de bekende dichter J.C. Bloem die hier gewoond heeft. Iets verderop wandelen we langs het vernieuwde bungalowpark "De Weerribben" waar volgende week de 3-daagse wordt gehouden. Dat is dus vanaf de camping maar een kwartier lopen. Dat weten we alvast.

Aan het einde van de Binnenweg slaan we linksaf de Hooiweg op richting Basse. Bij de Voshoek verlaten we de asfaltwegen en gaan een bospad in. Je merkt meteen dat je in een veengebied loopt want het pad is behoorlijk modderig. We ontwijken zo goed mogelijk de grote plassen en komen uit bij Molenhoek. Nadat we de Molensteeg helemaal zijn uitgelopen, kruisen we de N761 en gaan opnieuw door een stuk bos van het Basserveld. We steken de Paaslooregel over en zijn dan in de provincie Friesland. Hemelsbreed zijn we maar een kilometer van de camping af waar we twee uur geleden vertrokken zijn.

Niet dat er iets verandert aan het land-

schap, het heet nu alleen het Blesdijkerveld en even later Blesdijkerheide. Die doet zijn naam alle eer aan, want de heidevelden bloeien op dit moment uitbundig. Het is licht heuvelachtig en met de zon die tussen de bomen door schijnt is het een prachtig gezicht. We naderen het dorp De Blesse. In het dorp is nog niets open voor een koffiepauze, maar bij een tankstation kunnen we toch koffie drinken.

Door Weststellingwerf

Na de koffie volgen we de route naar Peperga met een mooi kerkje, de toren is groter dan het kerkgebouw er achter. Het plaatsje is bekend door zijn beroemde inwoner Piet Stuyvesant (1611-1672) die van 1645 tot 1664 Directeur Generaal was van Nieuw-Amsterdam, nu ook wel bekend als New York. Bij de kerk staat een monument van deze historische figuur. Bij Steggerda wandelen we langs "Overburen", een kleine buurtschap van een aantal boerderijen. Langs de weg zijn al pompoenen en courgettes te koop. Het is hier Stellingwerfs gebied - zeg geen Friesland - en er wordt zelfs onderscheid gemaakt tussen West- en Ooststellingwerf. Dat maakte ik mee toen ik hier in het voorjaar de "Friese Waterlinie Tweedaagse" wandelde.

Heerlijkheid De Eese

Nadat we weer de "grens" zijn overgestoken gaat het WaterReijkpad door het Landgoed "De Eese". Het is een groot bosgebied precies in de driehoek van Drenthe, Friesland en Overijssel. Ook hier wisselen bos en heidegebied elkaar af over het Eeserveld, soms heu-

veltjes op en af. Het was in de 15^e eeuw dat het Landgoed tot Heerlijkheid werd verheven. Die status gaf de Heren van Eese volmacht zelfstandig recht te spreken. Voor veel geboefte was het bonkige schavot op het Galgenveld de allerlaatste halte. Vaak gadeslagen door het volk vanaf het Kiekersveld. Tegenwoordig biedt de omgeving met het aanpalend kasteeltje een meer romantische aanblik.

Met deze overdenking wandelen wij over brede lanen, zigzaggende bospaden richting de Woldberg, met zijn 26 meter het hoogste punt van het Steenwijkerland en van het hele WaterReijkpad. We dalen af door een holle weg, uitgesleten door erosie en willen eigenlijk een lunchpauze houden in het Theehuis Tuk, er wijzen bordjes naar toe, maar gek genoeg kunnen we het niet vinden. Na wat heen en weer dralen gaan we maar verder tot aan de rand van Steenwijk waar we op een picknickbank onze meegenomen broodje op kunnen eten.

Door Steenwijk

We houden het fietspad aan langs de Steenwijker Aa en dan langs het station de stad in. Steenwijk is sinds de 80-jarige oorlog een vestingstad met fraaie stadswallen en een grachtengordel. Het was Johan van den Kornpunt die in 1580 de stad redde uit de handen van de Spanjaarden. We maken een rondje om de "Steenwieker Toorn", en nemen niet de 226 treden om van bovenaf de stad te overzien. Wel gaan we over de Markt, het is er gezellig druk en dan een trap op om de route te vervolgen over de Wallen. Daarna door een park in Engels Landschapsstijl waar de grote villa Rams Woerthe in staat. In het park wandelen we langs een schitterende theekoepel en een oorlogsmonument. De villa is gebouwd door Jan Hendrik Tromp Meesters en is geheel in Jugendstil opgetrokken en ziet er nog prachtig uit.

We gaan het park uit en wandelen langs een rioolzuiveringsinstallatie naar de N334. Nu nog over de brug van het Steenwijkerdiep en dan zijn we al bij

het nieuwe industriegebied waar Janny ons op de Hooidijk staat op te wachten. Een kwartiertje later zijn we terug op de camping en hebben er een prachtige, goed gemarkeerde, wandeldag opzitten.

Een koel biertje hebben we wel weer verdiend na zo'n 34 kilometer.

Vrijdag 29 augustus

2^e etappe: Steenwijk-De Blauwe Hand

Het zal vandaag ook weer een mooie zonnige dag worden, dus goed voor de 2^e etappe. Dat wordt wel heel toeristisch want we gaan helemaal door Giethoorn heen. We gaan nu met twee auto's, waarbij we eerst naar het eindpunt van deze dagetappe rijden. Dat is onder Giethoorn bij recreatieterrein De Blauwe Hand. Cor parkeert daar zijn auto en met mijn auto rijden we terug naar Steenwijk waar we gisteren zijn gestopt op de Hooidijk. We lopen deze weg af tot het Kanaal Steenwijk - Ossenzijl en volgen het fietspad er naast. Er is al wat bootjesverkeer op het water, maar op de meeste motorkruisers is alles nog in diepe rust.

We gaan over de Thijendijksbrug en komen bij het volgende kanaal uit, het Steenwijkerdiep. Aan de overkant gaat het pad verder door het boerenland, maar we moeten eerst een kilometer naar een brug wandelen en dan aan de andere kant weer terug. Dat geeft niet, het is lekker weer en de omgeving is mooi. Na de brug fietst een man een stuk met ons op en vertelt dat hij hier ook veel wandelt. Daarom letten we niet goed op en missen een markering.

Ik merk dat we te ver zijn doorgelopen en we moeten een stukje terug. Bij boerderij "Voor Anker" vinden we de markering, gaan over het erf en dan een graspad op. Het gras is vrij hoog, dus hebben we al gauw natte schoenen.

Op de kruising met een asfaltweg is de vraag of we aan de rechter- of linkerkant van een brede sloot moeten lopen, de markering is er niet duidelijk over. Deze geeft alleen rechtdoor aan. We houden links aan omdat daar het wandelspoor het duidelijkst is. Maar dan houdt het graspad op want een boer heeft het nodig gevonden het land om te ploegen, precies tot aan de rand van de sloot! Hadden we dan toch aan de andere kant moeten zijn? Afijn, er zit niet anders op dan gewoon door te stappen. Bij de Thijssengracht is het geploeter voorbij en we houden de weg aan langs de vaart tot aan het brede kanaal in Giethoorn. De brug over en dan wandelen we Giethoorn-Noordeinde binnen.

We houden de Beulakerweg aan en vinden het wel tijd voor een koffiepauze. We slaan De Lindenhof maar over, dat is het meest chique 2-sterrenrestaurant van Giethoorn. Er tegenover is Theehuis d'Ellige (scheepshelling) met een mooi terras en een vriendelijke dame die ons een heerlijke bak koffie brengt. De versgebakken taartjes slaan we maar af.

Ze is geïnteresseerd dat wij het WaterReijkpad wandelen en nodigt ons uit om de erachter gelegen punterwerf Wildeboer te bezoeken. Dat slaan we niet af en bekijken in de werkplaats hoe

de punters nog steeds ambachtelijk gemaakt worden. Puur handwerk! We bedanken voor de uiteenzetting over het bouwen van punters en vervolgen het WaterReijkpad.

Vanaf hier begint het echte toeristisch gevoel. We houden het Noorderpad aan, bruggetje op, bruggetje af, dan weer rechts en dan weer links langs de gracht. Op het water is het drukker dan op het pad. Roeiboten, fluisterboten, kano's en rondvaartboten varen kriskras door elkaar, het is een hele drukte. De terrasjes zijn overvol en in de winkeltjes is het ook druk. We zien vooral veel Aziatische toeristen. In Giethoorn-Middenbuurt staan veel kunstwerken langs het parkoers. Prachtig zijn natuurlijk ook de vele rietgedekte boerderij-huisjes aan het water, je kunt er alleen met een boot komen of te voet over de talrijke bruggetjes. Toch wel eens leuk om dit mee te maken. In Giethoorn-Zuidzijde is het ook nog druk maar als we het Bovenboersepad opgaan is het plotsklaps heerlijk stil.

Naar Wanneperveen

We wandelen nu weer midden door de natuur op een nieuw fietspad richting Wanneperveen. Voordat we het dorp ingaan is er nog een prachtig ommetje langs de Hoosjesgracht. Er is een uitkijkpunt gemaakt met mooi uitzicht over de veenplassen. Een paar fjordenpaarden kijken gezellig met ons mee. We wandelen Wanneperveen in en komen zowaar nog een paar wandelaars tegen die ook het WaterReijkpad lopen. Wij houden een lunchpauze op het terras van "De Herberg". De herbergierster vindt het wel leuk wat wij doen en geeft volop informatie over de omgeving.

Dan stappen we maar weer eens op en houden de Lozedijk aan naar het natuurgebied "Kiersche Wijde". Over graspaden slingeren we om de plassen heen. Er is ook nog een eendenkooi te

beziichtigen. Je moet wel blijven wandelen, want als je stil staat ontstaan er plasjes rond de schoenen, zo zompig is dit gebied. De markeringen zijn uitstekend zodat je niet zult verdwalen. Soms wandelen we tussen menshoog riet door, dan weer met ruim uitzicht over graslanden. Dit is echt prachtig en een van de mooiste stukken van het WaterReijkpad!

Na ruim een uur wandelen zijn we terug op de Veneweg bij Westeinde. Hier is het een stuk drukker want er liggen diverse grote campings aan de weg. Het is nog een 2 km over deze weg en dan komen we om 15.30 uur aan bij De Blauwe Hand. Er staat een snackmobiel en we hebben vandaag wel een grote softijs verdiend na ruim 34 km wandelen. De auto staat nog keurig geparkeerd en we rijden terug naar de camping. Onderweg in Steenwijk nog wel even de andere auto ophalen.

Weekend

We brengen de zaterdag door met een bezoek aan Vollenhove waar een groot bloemencorso is en nog een bezoekje aan Giethoorn. 's Zondags maken we tussen de buien door een mooie rondvaart door de Weerribben. De grote roerganger vertelt op humoristische wijze over de prachtige natuur en wijst op alle bijzonderheden langs de route. Verder bezoeken we nog het museum.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

Met bestemming: Santiago de Compostella (1)

Via Lusitana vanaf de Oost-Algarve, Portugal

Eind 2013 besluiten we dat we in 2014 nog één keer een grote route naar Santiago lopen en dan sluiten we dat hoofdstuk af. We zijn dan 8 keer in Santiago aangekomen, 2x per fiets en 6 keer lopend. We kiezen voor de vrij nieuwe route in Oost Portugal, de Via Lusitana, mede zo leuk omdat we in de winter altijd in dat deel van Portugal met onze caravan verblijven. We hebben er echt zin in en kopen het routeboekje dat alleen in het Duits te krijgen is. De route is niet gemarkeerd dus het zal niet meevallen om alles goed te lopen, maar dat is dan ook weer een leuke uitdaging natuurlijk.

Wat het lopen betreft is 2014 een beetje een moeilijk jaar voor mij geweest. Pijn in de lies, peesontsteking, ischias, heupproblemen etc. Vaak heb ik niet meegedaan met de WOD. Wat doen we met geplande looptocht vanuit Portugal? We besluiten om in juli 3 weken met de caravan naar Zuid-Limburg te gaan en daar elke dag 20 km te lopen met bekpakking rondom het drielandpunt in Vaals en in Vijlen. Als dat goed gaat vertrekken we, gaat het niet goed genoeg dan blijven we thuis. En... gelukkig, alles gaat naar wens. Het wachten is nu op de geboorte van onze kleindochter, op 28 augustus. Het moppie is pas één week oud als wij in het vliegtuig stappen.

Vrijdag 5 t/m maandag 8 september

We vliegen naar Faro en gaan met de trein naar Vila Real do St. Antonio. Daar kunnen we een paar dagen in het appartement van vrienden verblijven. Het is heerlijk weer en nog lekker vroeg als we in het appartement aankomen. We doen boodschappen en regelen een Portugese telefoon met internet. We lopen elke dag ca 4 km naar de badplaats Monte Gordo en wandelen langs het strand, liggen heerlijk op een strandstoel in de zon, nou ja, onder een parasol, want de zon is bloedheet. Op zondag gaan we naar de kerk en laten door de pastoor de 1e stempel in ons pelgrimspaspoort zetten. We drinken koffie, lopen over de antiekmarkt en maken een rondje langs de haven. Daarna weer naar het strand in Monte Gordo waar we bij een van de vele strandtentjes gaan zitten. We lopen ook langs "onze" camping en maken er en der foto's. Het campingterrein is erg leeg en alles ziet er enorm uitgedroogd

uit. Maandag is onze laatste luie dag, morgen gaan we lopen en daar hebben we echt zin in.

Dinsdag 9 september

Vila Real St Antonio–Odeleite, 27 km 28°C zonnig

We staan al om 6.30 uur op om alles op ons gemak te doen. We douchen, pakken ons koffertje + rugzakje in om dat hier achter te laten tot we het in januari weer kunnen ophalen. Boven vegen

en dweilen we en sluiten de ramen. Dan ontbijten, afwassen en afval verzamelen. Koelkast en boilers gaan uit, water wordt afgesloten, de luiken gaan dicht he, he alles is gedaan en om 8.15 uur staan we buiten en starten we onze 1e loopdag.

Het is super bekend terrein. Na 5,8 km zijn we in Castro Marim, waar we bij de Junta de Freguesa onze 2e stempel halen. Ik moet nog even terug, want ik laat er mijn zonnebril liggen en die kunnen we niet missen. Dan tijd voor koffie! Zalig uitgerust gaan we verder naar Monte Francisco, naar de rotonde bij het golfveld en door naar Junqueira. Daar stoppen we voor koffie bij dat "Franse café" bica met koekje!

Madame wenst ons een goede loop-

tocht. Het is heel erg warm maar gelukkig staat de zon achter ons evenals het lekkere windje. Naar Azinhal is het alweer bijna 5 kwartier lopen dus is "ons bakkertje" een prima rustpunt. Eigenlijk is het etenstijd, maar na maandenlang aan gebak denken, kunnen we het niet laten koffie mét ...!

Als we verder gaan lijkt het nog heter te zijn geworden en er is geen schaduw. Het land is enorm uitgedroogd; het groen dat we zien komt van de struiken en de typische Algarve-bomen, de rest is grijs. Na ca 3 kwartier stoppen we bij een klein schaduwplekje om onze boterham met omelet te eten, smaakt prima hoewel de honger na het gebak niet erg groot is. Na enige kilometers komen we bij Fonte do Penedo en zien de PR4 naar Odeleite, slechts 2 km! Dat doen we. Alcarias is nog een flink stuk verder, dus dit moet korter zijn. Het is één lange steile afdaling tot het bruggetje en dan weer een flinke klim door het dorp omhoog. We hebben het bloedheet gekregen, mede van de inspanning natuurlijk. Als Herman dan zelf de weg omhoog wel meent te weten, wordt de weg wel erg steil en ik zie het klimmen ineens niet meer zitten en kak helemaal in. Onze hospita "Gloria" is niet bij de kamer dus gaan we naar het restaurant een pilsje drinken. Daar belt iemand haar op en horen we dat de sleutel bij het café naast de kamers is. Die kamer is prima en we gaan eerst lekker liggen, effe bijkomen van de eerste lange en warme dag. We eten in het restaurant; de eigenaar belt voor ons naar Beja waar hij 2 nachten in de jeugdherberg reserveert.

De eerste dag zit erop, we zijn gelukkig aardig bijgekomen.

Woensdag 10 september
Odeleite–Alcoutim, 21 km
26°C zonnig

We gaan om 8.30 uur lopen. Het was een prima kamer, een goed bed, maar ik heb erg beroerd geslapen. Jammer. We zakken het dorp uit en lopen de ons erg bekende “korte route” naar Foz de Odeleite. Het is nog lekker koel en stil en we doen er 1½ uur over om in Foz neer te strijken. Een man is het terras van het restaurant aan het schoon spuiten; hij wil onze bidon wel even vullen. Als we weer verder willen gaan komt Gloria naar ons toe, we hadden haar nog niet gezien. Ze wenst ons een heel fijne tocht. We gaan verder langs de weg, maar met zicht op de grensrivier de “Guadiana” is dat niet zo erg. Bovendien is er vaak een brede harde zand- en stroom strook langs de weg. We willen

stoppen bij Guerreios do Rio dat langs de rivier ligt maar het is gesloten. Dus verder naar Laranjeiras; daar is de kiosk gelukkig wel open. Het zit leuk zo direct aan de rivier en we maken een lange pauze. Voor onze lunch bestellen we een pilsje en een kipsandwich die heerlijk smaakt, wat een luxe. We moeten toch weer verder en vanaf hier komen we niets meer tegen. Het is weer warm, maar af en toe verdwijnt de zon achter een wolk. We hebben het huis van Mieke al van een afstand zien liggen en na 21 km heuvelig lopen, klimmen we over de steile oprit naar haar huis. We hebben Mieke bij een van de winterwandelingen leren kennen en ze bood spontaan overnachtingen in haar huis aan. Het weerzien is leuk en Mieke is heel gastvrij. We douchen, drinken wat en

eten samen. We hebben fijne gesprekken en om 10 uur duiken we ons bed in.

Donderdag 11 september
Alcoutim-St. Marta, 20 km
26°C zonnig

Heerlijk geslapen. Het is behoorlijk mistig maar we kunnen toch buiten op het terras ontbijten. Rond 9 uur gaan we lopen. De zon heeft de mist verdreven en in nog heerlijk koel weer lopen we in 3 kwartier naar Alcoutim. Bij de VVV krijgen we een mooie stempel en Lina, die daar werkt, gaat voor ons een overnachting regelen voor zaterdagavond. Dat lukt niet zo goed, ze schrijft alle relevante gegevens op zodat ze het later op de dag nog eens kan proberen. Ze heeft ons Portugese telefoonnummer en wij krijgen haar mobiele nummer, want de VVV heeft géén telefoon! Nu een terrasje zoeken voor koffie. Het is hier beredruk want morgen begint er een 3-daags feest. Vrachtauto's rijden de smalle straatjes in en moeten er dan achteruit weer uit zien te komen. Als we verder gaan zijn we hier zeker 1½ uur geweest.

Door alle gebeurtenissen zijn we helemaal vergeten om onze lunch te kopen! Dat is wel heel erg stom. We lopen ook eerst de verkeerde kant op omdat we tekst niet goed interpreteren, blijkbaar slapen we nog. Vol goede moed lopen we door; jammer genoeg is ons pad inmiddels geasfalteerd, maar er rijden geen auto's en het uitzicht is mooi. Zo lopen we genietend naar Corte Tabelião. De beschrijving zegt dat we linksaf een pad op moeten, maar dat kunnen we niet vinden. Rechts zien we wel een pad, de “Via Algarvaria GR13” en die gaat naar een plaats waar wij ook naar toe moeten. Als Herman op het kompas kijkt zou het pad naar links ook helemaal de verkeerde richting zijn. We gaan deze GR13 lopen en dat blijkt een prima beslissing. Heerlijk door het veld, heuvel op en heuvel af, best steil soms. Halverwege stoppen we even voor een koekje en wat drinken. Dan verder tot Alfonso Vicente, een klein rustig dorpje. We klimmen het dorp in tot we een betonnen bankje in de scha-

duw zien. Al snel komt er een oudere vrouw langs. Herman vraagt of er hier een café is, ze knikt en wijst. We lopen met haar mee, straatje in en uit en in het café is het gezellig. Een aantal vrouwen zit aan een grote tafel te kletsen terwijl ze kleding aan het verstellen zijn.

Wij bestellen koffie en vragen of ze sandwiches hebben. Er wordt even overleg gepleegd en “moeders” komt vragen of we kaas/vlees willen en of er boter op moet. Ze verdwijnt naar buiten en komt even later terug met een dienblad waarop drie dikke, met de hand gesneden boterhammen liggen en een bakje olijven. Dat is allemaal heerlijk en een lekker pilsje erbij maakt het helemaal af. De uitbater loopt een stukje mee om ons uit het dorp te leiden en wijst het voetpad dat naar Santa Marta

loopt. Daar komen we om 15.45 uur aan; langs de doorgaande weg vinden we een bushokje waar we gaan zitten. Lekker in de schaduw bellen we Mieke. Vrij snel daarna is zij er al met de auto en rijden we terug naar haar huis. Daar staat op het terras een stevige wind die wij niet gevoeld hebben onderweg. Na een glas koel water gaan we eerst douchen en omkleden. Daarna bij een lekker glaasje wijn praten wij over van alles en nog wat. Paul is al 6 jaar geleden overleden en Mieke is pas 66. Ze is een bezige tante: boten bouwen, huis zelf bouwen, terras zelf bestraten, geweldig! Om 7 uur trakteren we op een etentje in Alcoutim, het is gezellig en we eten ook lekker. Weer thuis is het al 22.30 uur, hoogste tijd voor ons bed.

Vrijdag 12 september

St. Marta–Mertola, 31 km

28°C zonnig

We ontbijten weer op het terras. Het belooft een mooie dag te worden. Het is al 9 uur geweest als we naar het bus-hokje van gisteravond rijden. Daar nemen we afscheid van Mieke.

Het is 9.45 uur als we eindelijk onze dagtocht starten. Eerst moeten we 7 km langs de weg lopen die niet heel erg druk is, maar wat er rijdt gaat wel hard. We passeren Sedas en dan komt de afslag naar Vicentes. In het dorp kunnen we onze watervoorraad aanvullen, dat is nodig want het is erg warm. Na het dorp gaan we een veldweg in, hij is erg stenig maar leuk om te lopen. Ook moeten we vele heuvels op en af, het lijkt wel wat op onze Portugese winterwandelingen. Uiteindelijk komen we weer op een asfaltweg terecht, we lopen langs Rocanito en vervolgens Boavista. Daar gaan we op zoek naar "café o Moinho" waar we echt eerst moeten afkoelen, oh, oh wat is het heet!! We drinken koffie en vullen alweer onze watervoorraad aan. In het café willen ze graag weten wat we doen; een van de jongere mannen spreekt wat Engels. Daarna gaat het verhaal in het Portugees rond, het is leuk om de reacties te zien. Maar wij moeten weer verder en als we het dorp uitlopen is er een mooie gerestaureerde waterpomp JSF1966. Door het veld, heuvel op en af wandelen we onder de hete zon verder naar het volgende dorp Lombardos, waar ook een bar zou zijn. We vragen het aan iemand die zijn tuin staat te sproeien. Helaas gaat de bar pas om 7 uur 's avonds open, maar we krijgen van hem lekker water uit de koelkast. Weer verder nu, maar we raken de kluts kwijt. De gids spreekt over de waterpomp JSF1966, maar dat was in het vorige dorp! We snappen er niets van tot ik een helder moment krijg en bedenk dat er meer van deze gerestaureerde pompen kunnen zijn. Dan gaat alles weer goed en vinden we onze route. We passeren een droge beek en droge rivierbeddingen maar in de laatste staat wel water, daar moeten

we via stapstenen overheen. Nu lopen we op een mooi vlak pad langs de Guadiana. Na een paar km komen we bij een hek dat gelukkig niet op slot zit. Daar gaan we van de rivier af en volgens de beschrijving zien we Mertola plots liggen. Nou, wij niet dus, als we 15-20 minuten gelopen hebben ligt Mertola rechts van ons, helemaal fout dus! Nu komt mijn telefoon met google maps en gps erbij en zien we wat we fout gedaan hebben, boekje erbij en ja hoor, we hadden de rivier nog 1 km verder moeten volgen. Dus terug, ruim

een half uur verkeerd gelopen, maar nu gaat alles goed. We zien plots Mertola in de zon liggen, een foto waard. Ook naar rechts is een foto waard, daar hangen grote donkere wolken waar wij dikke vette druppels van krijgen, lekker fris, en gelukkig niet veel. In Mertola gaan we naar de brandweer en vragen of we daar kunnen slapen. Als ze weten dat we naar Santiago lopen is het gauw bekeken, dat mag. We slapen in de enorm grote aula. De douche is koud dus dat is snel gedaan. We gaan naar een ons bekend restaurantje. Eerst wil

ik een koel biertje want ik ben doodmoe. Het is gezellig druk en het eten is lekker. De contactpersoon bij de brandweer spreekt Duits dus hebben we wat meer aanspraak. Vanavond voor het eerst op ons nieuwe matje slapen.

Zaterdag 13 september

Mertola–Amendoeira da Serra, 23 km

26°C zonnig

We hebben prima geslapen en staan om 7 uur op. We bedanken de brandweer en lopen het dorp in om ergens te ontbijten. Dan gaan we van start, maar niet goed. Weer terug, langs het ontbijtcafé, iets verder rechtsaf en weer iets verder linksaf een veldweg op. Als we de heuvel opgeklommen zijn gaat het weer fout. De tekst klopt niet met wat we zien. Het lukt ons niet het goede pad te vinden en na korte tijd staan we weer aan de N122. Die moeten we nu 4 km volgen voordat we bij de afslag naar Corte Gafo de Cima zijn. Helaas is ook dit pad inmiddels geasfalteerd. De omgeving is mooi en de zon is heet. Bovendien hebben we wat last van de lange vermoeiende tocht van gisteren, dus stoppen we iets vaker, wat wel helpt. In het dorp is een bar, daar bestellen we sandwiches. Hier bevindt zich ook "Ecoland" waar we vanavond overnachten. Herman spreekt met de eigenaresse af dat zij ons op komt halen. Dan gaan we verder voor de laatste 9 km. We lopen alles langs de weg, die gelukkig lekker rustig is. Er stopt een auto en die man doet zijn best om ons in te laten stappen ... mooi niet dus! We stoppen nog een paar keer om wat te rusten en af te koelen en zijn blij als we de laatste afslag zien. Het is zeker nog 2 km voordat we boven in het dorp bij het Centro Recreativo et Cultural aankomen. Een mond vol voor een gezellig café. Daar bellen we naar Ecoland en Claudia komt ons na een half uurtje ophalen. De kamer en douche zijn prima, het eten matig, maar Claudia is vriendelijk en behulpzaam. Wij liggen om 22.30 uur op bed.

-Anneke en Herman Lieven-
(wordt vervolgd)

Fjorden, mist en een duistere grot: de Kepler Track (deel 2)

Dag 3: Irish Burn hut–Moturau Hut, 17,5 km

Veel wandelaars lopen vandaag naar het einde toe of pakken iets eerder, bij de parkeerplaats Rainbow Reach, een taxi naar Te Anau. Het dorp is echter vrij klein voor een toerist en alles wat je er kunt doen is duur. Daarom heb ik mijn geplande rustdag omgezet in een wandeldag en een extra stop ingelast in de Moturau hut. Terwijl veel mensen al vlak na zonsopgang op pad gaan, blijf ik lekker liggen tot de zon goed en wel over de horizon is. Als ik lekker lui even na negenen dan toch vertrek, zijn de bergtoppen gehuld in wolken. Gelukkig zitten wij er nu onder en kunnen alsnog genieten van de prachtige vergezichten die Fjordland te bieden heeft.

Het pad begint vanaf de hut al vrij snel te klimmen. Dit zijn echter kleine stukjes vergeleken met wat we al hebben gehad. Het valt me op hoeveel vogels er in dit bos zijn. De hele ochtend word ik begeleid door gezang, alarmroepjes en betekenisloos gepiep en gekwetter. Het is een hele verademing na de doodse stilte van de voorgaande bossen. Vannacht heb ik zelfs de bruine kiwi horen roepen en ook de morepork, een kleine uil, was luidruchtig aanwezig. Nu is het vooral de fantail die zich langs het pad ophoudt, een grappig klein vogeltje ter grootte van een koolmees. Hij heeft een witte staart met zwarte streep in het midden die hij als een waaier kan uitvouwen, wat hem zijn naam heeft gegeven. De fantails zijn niet verlegen en komen regelmatig op me af om me van dichtbij te bekijken (of me uit hun

Volgens de legende was de Polynesische zeevaarder Kupe rond 925 de eerste die het land zag. Omdat er laaghangende bewolking over de heuvels hing, noemde hij het Aotearoa, het land van de lange witte wolk. In 1642 noemde Abel Tasman de eilanden naar een Hollandse provincie Nieuw Zeeland. Tegenwoordig is het een paradijs voor avonturiers, wandelliefhebbers én fans van Lord of the Rings. Ik ben alle drie en daarom loop ik hier de komende zes weken zeven wandelpaden en één IML.

Dit is deel vijf: de Kepler Track (deel 2)

territorium te verjagen) en vliegen zo nu en dan een stukje mee in het groen langs het pad. Soms veranderen ze halverwege hun vlucht van richting, alsof ze nog moesten bedenken wat de beste plek is om te landen. Helaas zijn ze net te verlegen om zich te laten fotograferen. Er zijn ook andere geluiden, vogels die ik nog niet ken. Misschien de tomtit of de rifleman?

The Big Slip

Regelmatig steek ik een beekje over, altijd voorzien van een stevige brug voorzien van een bordje hoeveel personen hij kan dragen. Ergens was een ambtenaar supervoorzichtig, want je maakt mij niet wijs dat zo'n stoere houten brug instort als er meer dan één persoon tegelijk gebruik van maakt.

Als ik hoger klim, verandert het bos van karakter. De varens die de bodem groen kleurden maken plaats voor mos, maar nog steeds is het ontzettend groen, zoveel tinten, zoveel vormen. Bos verveelt me nooit.

Tot nu toe was het bos verrassend schoon, aangezien het DOC een strikt beleid heeft dat alles wat je meeneemt, je ook weer mee terugneemt naar de bewoonde wereld. De hutten hebben geen afvalbakken en voorraden worden per helikopter aan- en afgevoerd. Vandaag kom ik kort na elkaar twee keer iets storends tegen. Eerst de wikkel van een muesli-reep, die ik bij me steek om in Te Anau weg te gooien. Daarna een rode tube met een of ander Duits medicijn, die een wandelaar voor mij vast is verloren. Misschien dat ik hem of haar onderweg nog tegenkom, of anders vanavond in de hut. Ook de tube krijgt een plekje in mijn rugzak.

Na een tijdje daalt het pad en veruil ik de bomen voor een stuk open grasland, bezaaid met rotsen, tussock en lage struiken. Op de tegenoverliggende berg zie ik wat de Nieuw Zeelanders met een bijna Brits gevoel voor understatement 'The Big Slip' noemen. De littekens van een aardverschuiving in januari 1984, toen na ongemeen hevige regenval een

deel van de bergwand het begaf. De wig is nog duidelijk zichtbaar in het landschap. Heel hoog de kale rotsen, waar alle aarde is weggespoeld. Iets lager de kleine boompjes, die proberen te overleven op het beetje grond dat hun nog rest. Ik ben diep onder de indruk. Het is bijna dertig jaar geleden en nog steeds kun je het pad van de aardverschuiving precies uittekenen. Op de bodem van de vallei zijn de gevolgen moeilijker terug te vinden. Er liggen enorme rotsen, ja, maar liggen die er niet altijd? Bovendien zijn ze bedekt door een tapijt van fijn, wit mos, dat in zichzelf ook weer indrukwekkend is. Nadat ik de vlakte ben overgestoken, duik ik weer een bomentunnel in. Langzaam verdwijnen de wolken en wordt

het een prachtige dag. Ik ben blij voor de mensen die vandaag over de bergkam lopen en kunnen genieten van de uitzichten die ik me alleen kan voorstellen. En ja, ik benijd ze ook een beetje. Het pad gaat kalmpjes verder, het gemommel van de Irish Burn constant op de achtergrond. Soms is er een klein zijpaadje naar het water en steeds weer kijk ik een of ik misschien die zeldzame whio, de blue duck, zie die zich bij stroomversnellingen heet op te houden. Helaas steeds zonder succes. Wel verbaas ik me over het contrast tussen de brede rivier die weliswaar met kracht stroomt, maar waarvan je niet verwacht dat hij hele bomen meevoert, zoals die op de rotsen liggen, vele me-

ters boven het huidige waterpeil. Aan het korstmos op een van de rotsen kan ik zien dat het water in de lente zeker twee meter hoger staat dan nu. Als ik me dan de Irish Burn waterval herinner, die nu al zo enorm krachtig stroomde, kan ik me inderdaad de macht van het water voorstellen die bomen ontwortelt en meevoert.

Na een uurtje of twee bereik ik Rocky Point, waar ik eerst een werkkamp van het DOC tegenkom en daarna een Emergency Shelter. Dit is echter meer een overdekte picknickplek dan de schuilhutten met lawineprikkers, schoppen en pikhouwelen die ik op de bergkam tegenkwam. De shelter staat echter in de schaduw en ik kies een paadje dat me naar de rivier voert. Op een rots zitten twee andere wandelaars en als ik

vraag of de tube met medicijn van hen is, zijn ze blij om hem terug te krijgen. Op een zandbank vol reeënsporen zet ik mijn rugzak neer en geniet even van de warme zon.

Ik heb geen zin om verder te gaan, maar uiteindelijk worden de zandvliegen me toch te gortig. Deet weerhoudt ze ervan om te bijten, maar nog steeds zwermen ze onprettig dicht om me heen. Terug het bos in dan. De rivier laat constant andere gezichten zien. Nu eens kalm en breed, met sierlijke rietpluimen langs de oever, dan weer smal en stoer en vol dood hout. Het pad volgt de Irish Burn tot deze uitkomt in lake Manapouri, een prachtig meer omringd door indrukwekkende bergtoppen. De oorspronkelijke naam voor het meer was Moturau, wat 'vele eilanden' betekent. Een vroege kaart van de regio duidde het meer echter ten onrechte aan als lake Manapouri, een verbastering van de Maori-naam voor een ander meer, Manawapora, wat 'treurend hart' betekent.

De route volgt de omtrek van het meer tot we bij de hut komen. Opnieuw prachtig gelegen, aan een zandstrandje en met een paradijselijk uitzicht op een eindeloze variatie aan bergen. En zandvliegen natuurlijk, maar dat hoort bij Nieuw Zeeland.

Dag 4: Moturau hut – Te Anau , 22 km

Dit keer ben ik een van de wandelaars die besluit de dag vroeg te beginnen en nog voor zonsopgang op te staan. Ik ontbijt terwijl het buiten langzaam lichter wordt en de belofte van de zonsopgang lokt me toch weer naar het van zandvliegen vergeven strand.

De zon die over de bergen piekt, kleurt eerst de wolken en daarna de toppen indrukwekkend rood. Het is een schitterend begin van de dag en met tegenzin verlaat ik deze idyllische plek.

De route voert me wederom het bos in, waar het pad om Shallow Bay heen draait. Na een half uurtje leidt een plankier naar een uitzichtpunt over Sphagnum Moss Bog. In het centrum van het moerasgebiedje ligt een klein

meer, dat ontstond toen de smeltende gletsjers de meegevoerde rotsen achterlieten, die een dam vormden. Een achtergebleven stuk ijs smolt eveneens en zo ontstond het meer. Heel indrukwekkend is het meer echter niet en al gauw keer ik weer terug naar het pad.

De route is grotendeels vlak, met af en toe een klimmetje om het af te leren. Dan bereik ik de oever van de Waiau rivier, die uitkomt in lake Manapouri. Ik volg de rivier stroomopwaarts, genietend van de vergezichten die me gegund zijn als de bomen even wijken.

Op een eilandje in het midden liggen weer dode bomen en ik vraag me af hoeveel krachtiger deze rivier in de lente zal zijn. Waar hij breed is, stroomt de rivier ongehinderd en geluidloos voort. Pas bij de smallere stukken, beknot door rotsen op de bodem, wordt het water in een stroomversnelling gedwongen en is de kracht ervan hoorbaar.

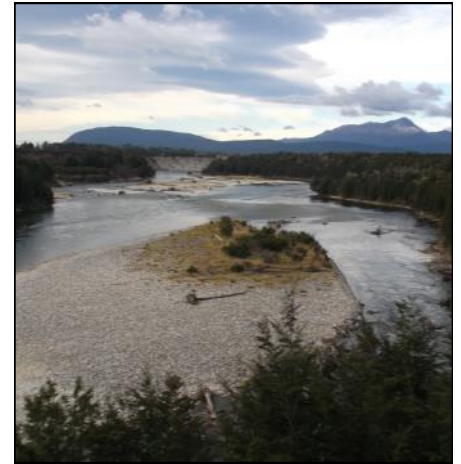
Een enorme hangbrug leidt naar Rainbow Reach, de parkeerplaats vanwaar de taxibusjes naar Te Anau rijden. Een

aantal wandelaars staat aan de overzijde van de rivier al te wachten. Ik loop door, want hoewel deze dag weer vooral uit bos bestaat, wil ik er geen meter van missen. Zo her en der verschijnen paddenstoelen en onder mijn voeten liggen gele blaadjes, een teken van de naderende herfst. Toch is de wind warm en is het heerlijk lopen. Wel begin ik langzamerhand mijn rechterheup te voelen, ondanks de stokken. En ik heb nog drie tochten te gaan, de volgende morgen al. Gelukkig hoef ik dan niet ver.

Zo nu en dan kun je zien waar het pad is verlegd, de in onbruik geraakte paden afgezet met takken, stenen of planken. En het nieuwe pad gaat meestal omhoog, waar het oude daalde. Soms is een aardverschuiving de reden, want zo vlak langs de rivier wil de grond het makkelijk begeven. Op een stuk met een lagere begroeiing hoor ik een motor. Twee DOC-medewerkers zijn bezig een wagentje met rupsbanden vol te gooien met grind, om zo het pad te verbeteren. Persoonlijk geef ik de voorkeur aan stevige bosgrond, al dan niet

met wortels, maar ik bedank ze voor hun werk. Zo rond 11.00 uur vind ik het genoeg geweest. Als een paadje afbuigt naar de oever en tussen de struiken een prachtig zitplekje is met uitzicht op de rivier, doe ik mijn rugzak af en geniet even in de zon. Niet al te ver hoor ik een autodeur slaan en een motor starten. Het zou van de overkant kunnen komen, waar een weg loopt. Maar ik vermoed dat ik niet al te ver van de Control Gates en de grote parkeerplaats ben. Na een paar bochten kan ik de dam zien en weet dat het einde eraan zit te komen. Ik verruil de stromende rivier voor de golfslag van lake Te Anau. Om het meer heen, langs het Wildlife Park en naar het Fiordland Visitor Centre om de tickets voor de Milford Track op te halen. Dit pad zit erop, het volgende avontuur wacht alweer.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

CONTRIBUTIE EN ABONNEMENT 2015/2016

Met dit nummer van OLATNieuws worden de facturen contributie en abonnement 2015/2016 meegezonden naar de leden die geen volmacht voor automatische incasso hebben afgegeven aan de penningmeester van OLAT. Wij verzoeken de leden deze factuur binnen 14 dagen aan OLAT te voldoen. Alleen in dat geval kan OLAT garanderen dat zij tijdig de nieuwe lidmaatschapskaart 2016 krijgen toegestuurd met het OLATNieuws van december. Anders wordt het januari of later.

Bij de leden die een volmacht voor automatische incasso hebben afgegeven zal de contributie 2016 op 26 oktober van hun bank- of girorekening worden afgeschreven. Zij ontvangen tijdig de nieuwe lidmaatschapskaart 2016 met het OLATNieuws van december.

Daar de hoogte van de contributies 2016 Atletiekunie nog niet bekend zijn, ontvangen de leden met een licentie van de Atletiekunie begin december een aanvullende factuur dan wel incasso voor hun licentie bij de Atletiekunie.

Om te kunnen controleren of het juiste bedrag in rekening is gebracht kan de tabel hieronder worden geraadpleegd. De contributie is niet verhoogd.

Heeft u vragen over de factuur of de automatische incasso dan kunt u telefonisch (0413-475824) of per e-mail (penningmeester@olat.nl) contact opnemen met onze penningmeester Ad Ketelaars.

Contributie en abonnement 2015/2016

(1 november t/m 31 oktober)

Hoofdlid standaard	€ 30,50
Hoofdlid basis	€ 27,50
Hoofdlid recreatief	€ 20,50
Gezinslid basis	€ 17,50
Gezinslid recreatief	€ 10,50
Abonnement OLATNieuws	€ 15,00

-Ad Ketelaars-

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandelocten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het LoopCentrum

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

Onze adviseurs werken uitsluitend met kwaliteitsproducten van bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon.

In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen voor de sportieve wandeltochten, boswandelingen of gewoon een blokje om.

Kom voor het betere schoenadvies naar het LoopCentrum!

"Ons persoonlijk advies kan veel klachten voorkomen en zorgt voor meer wandelplezier."

Rob Driessen,
adviseur bij het LoopCentrum

WAARDEBON

het LoopCentrum

Bij aankoop van een paar wandelschoenen ontvangt u een paar functionele wandelsokken t.w.v. €19,95

GRATIS*

* Bij inlevering en/of vermelding van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties.

Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl